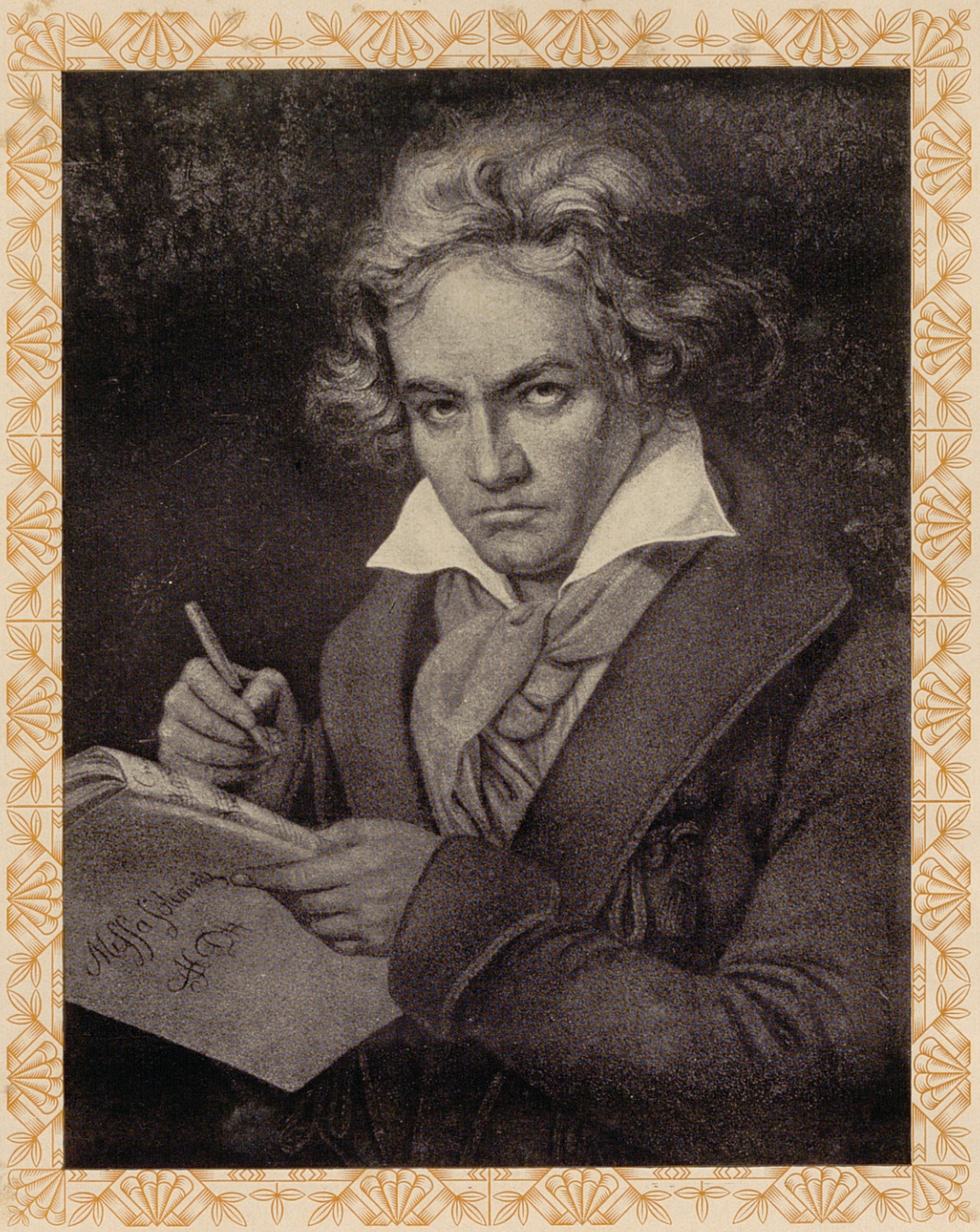

Concerts Blaus

4723

5787/17

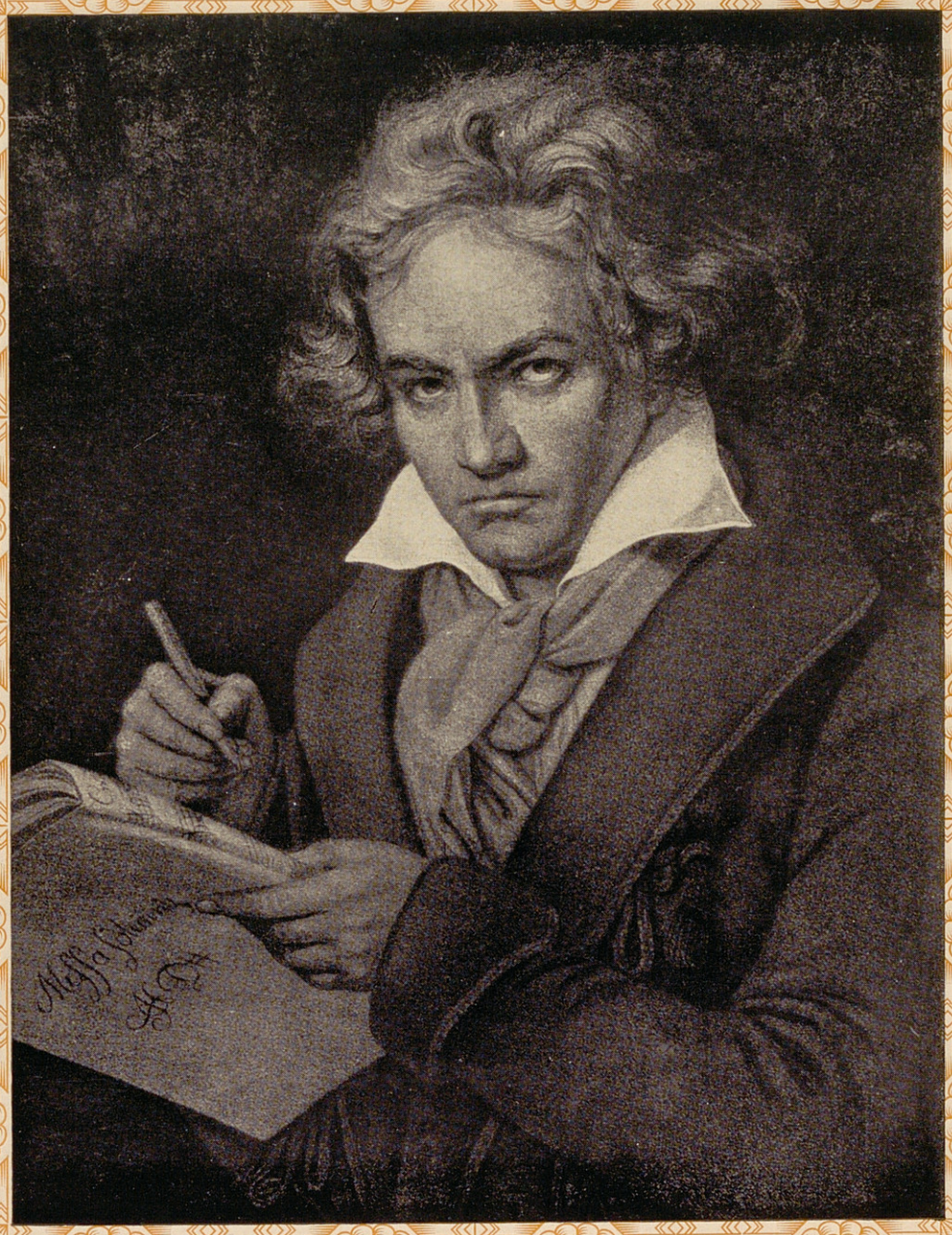

BEETHOVEN

Concerts Blaus

CANÇONS, per **EMILI VENDRELL,** tenor

ANÈCDOTES, per **CARLES SOLDEVILA**

L'esperit i la vida de Beethoven
fets reviure per aquests eminents artistes

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

DIMARTS, 24 DE MAIG DE 1927, NIT

IMP. ALTÉS.—4723

FAR 118

EDIFICIS REFORMA

GRANVIA LAYETANA, 19-21-23

BARCELONA

"Camerí" anecdótic s/.

Bett a la Sala 100

Callejo "Ah amor amor" 250

Xab Apparach a Bett. 100

Bari "Canson espirituals" 250

Dno Fillol "Calm" Bari"

Doryan piano 100

Casa 500

Dupont 400

Bellam 1000

Grau 75

Eek 200

3.275

3.277/19

CONCERTS BLAUS

A V I S

La Sessió Beethoven d´aquest vespre queda ajornada per al

DIMARTS 14 DE JUNY
a la nit

Seran vàlides les mateixes localitats.

Les persones que no estiguin conformes amb el canvi poden retornar les localitats a l´Administració del Palau, avui fins a les onze; i els dies successius, de 3 a 7 de la tarda, a la Unió Musical Espanyola, Portal de l´Angel 1 i 3, per tot dissabte, dia 28, passada la qual data s´entendrà que s´està d´acord amb l´ajornament.

CONCERTS BLAUS

A V I S

La Sessió Beethoven que estava anunciada per ahir al vespre ha quedat ajornada per al

DIMARTS, 14 DE JUNY
a la nit

Seran vàlides les mateixes localitats.

Les persones que no estiguin conformes amb el canvi, poden retornar les localitats des d´avui de 3 a 7 de la tarda a la Unió Musical Espanyola, Portal de l´Angel 1 i 3 fins el dissabte, dia 28, passada la qual data s´entendrà que s´està d´acord amb l´ajornament.

987/20

Beethoven
(any 1803)

BEETHOVEN
ANECDOTIC i LIRIC

Emili Vendrell
Tenor

Pere Vallribera
Piano

Carles Soldevila
Comentarista

CONCERTS BLAUS

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dimarts, 24 de Maig de 1927, a les deu del vespre

PROGRAMA

I

BEETHOVEN ANECDOTIC

Comentaris de CARLES SOLDEVILA, llegits per l'autor

II

"LIEDER" DE BEETHOVEN

per EMILI VENDRELL
amb la cooperació de PERE VALLRIBERA

Cançons Espirituals

a) Prec.
b) Déu lloat per la natura.
c) Penediment.

La floreta meravellosa.
Daler.
Cançó de Maig.
Amor nou, vida nova.

III

AUDICIÓ INTEGRAL DEL CICLE

A l'Amada Llunyana

I. Plan-me dalt de l'alta serra
II. Vers els cingles blavencs
III. Aus qui féu als cims volada
IV. D'eixos núvols, l'ampla estesa
V. El Maig ara torna
VI. Reb aqueixos cants, aimia

La besada.
ADELAIDA.

Les sessions d'aquesta nit
Biblioteca

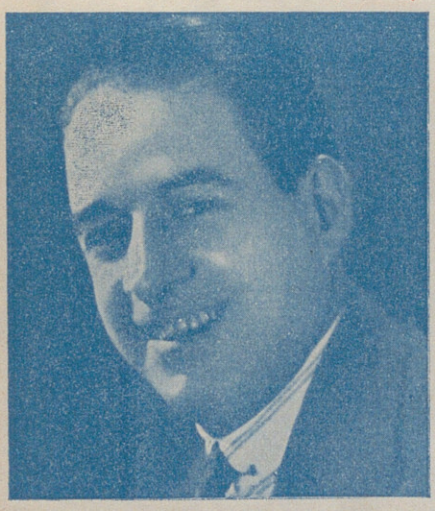

PREUS Llotges pati i amfiteatre, sense entrades, 30 ptes.— Sillons pati i amfiteatre, amb entrada, 6 ptes.— Circular pati, id. id., 4 ptes.— Graderia pati, id. id., 3 ptes. — Seti numerat, I rengle, id. id., 3 ptes. — Seti numerat, II a V rengles, id. id., 2'50 ptes.—¡Entrada general, 1'50 ptes. Impostos compresos

DESPATX DE LOCALITATS (sense augment) «Unió Musical Espanyola», Portal de l'Angel, 1 i 3, de 3 a 7 de la tarda. — El dia del concert, localitats i entrades al Palau de la Música Catalana.

Requeseus, Carmen, 114.

5897/21.1

Beethoven
(any 1803)

BEETHOVEN
ANECDOTIC i LIRIC

Emili Vendrell
Tenor

Pere Vallribera
Piano

Carles Soldevila
Comentarista

CONCERTS BLAUS

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dimarts, 24 de Maig de 1927, a les deu del vespre

PROGRAMA

I

BEETHOVEN ANECDOTIC

Comentaris de CARLES SOLDEVILA, llegits per l'autor

II

"LIEDER" DE BEETHOVEN

per EMILI VENDRELL
amb la cooperació de PERE VALLRIBERA

Cançons Espirituals

a) Prec.
b) Déu lloat per la natura.
c) Penediment.

La floreta meravellosa.
Daler.
Cançó de Maig.
Amor nou, vida nova.

III

AUDICIÓ INTEGRAL DEL CICLE

A l'Amada Llunyana

I. Plau-me dalt de l'alta serra
II. Vers els cingles blavencs
III. Aus qui féu als cims volada
IV. D'eixos núvols, l'ampla estesa
V. El Maig ara torna
VI. Reb aqueixos cants, aimia

La besada.
ADELAIDA.

Sessió tarda i dimarts 24

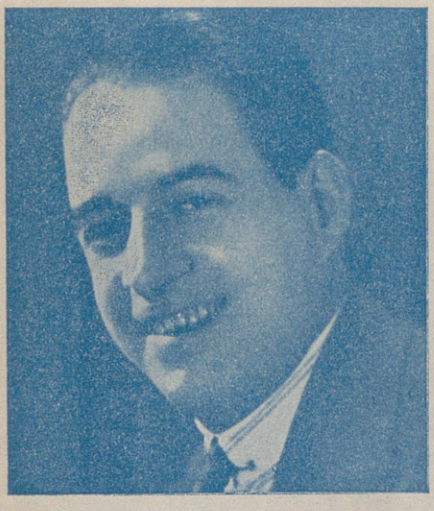

PREUS Llotges pati i amfiteatre, sense entrades, 30 ptes.— Sillons pati i amfiteatre, amb entrada, 6 ptes.— Circular pati, id. id., 4 ptes.— Graderia pati, id. id., 3 ptes. — Seti numerat, I rengle, id. id., 3 ptes. — Seti numerat, II a V rengles, id. id., 2'50 ptes.—Entrada general, 1'50 ptes. Impostos compresos

DESPATX DE LOCALITATS (sense augment) «Unió Musical Espanyola», Portal de l'Angel, 1 i 3, de 3 a 7 de la tarda — El dia del concert, localitats i entrades al Palau de la Música Catalana.

Requesens, Carmen, 114.

5787/21-2

CANÇONS VELLES I NOVES

"CANÇONS VELLES I NOVES"

Cuatro Recitales

EMILIO VENDRELL

con la colaboración de

PEDRO VALLRIBERA *Piano*

Cuarto y Ultimo Recital

PROGRAMA

I

MANUEL BLANCAFORT

SIS CANÇONS (Premio extraordinario del Concurs Rabell)

Muntanya avall
Capvespre
La mort de Bebrós
Cançoneta humil de mitja nit
Els núvols de Nadal
Els reis

ESTRENO

II

FRANCESC PUJOL

CANÇONETES DEL DÉU-NOS-DÓ

Ciclo completo (seis canciones)

ESTRENO

III

En honor del maestro Eduardo Toldrà, con motivo del éxito de EL GIRAVOLT DE MAIG

Camins de fada
Cocorococ
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de l'amor que passa
Canticel
Cançó de grumet

El programa quedará completado con el aria «Hostalera, hostalera, impossible» de EL GIRAVOLT DE MAIG, acompañada al piano por el propio autor, el eminente maestro Toldrà.

Piano cedido por la casa IZABAL

TEATRO BARCELONA

Domingo, 4 Noviembre 1928, a las once de la mañana

TEATRO CATALÁN NOVEDADES

Martes, 6 y viernes, 9 Noviembre

Dos únicas representaciones a precios populares

de la magnífica ópera cómica en un acto, letra del Poeta José Carner, música del maestro Eduardo Toldrà

EL GIRAVOLT DE MAIG

Joya del Teatro Lírico Catalán

por los mismos eminentes intérpretes del Palacio de la Música Catalana. Decorado y figurines de Javier Nogués.

Los mejores artistas . . . ODEON
Los mejores discos . . . ODEON
Emilio Vendrell. . . . . ODEON

Requesens, Carmen, 114.—Barcelona

CANÇONS VELLES I NOVES

981/224

CANÇONS VELLES I NOVES

"CANÇONS VELLES I NOVES"

Cuatro Recitales

EMILIO VENDRELL

con la colaboración de

PEDRO VALLRIBERA *Piano*

Cuarto y Ultimo Recital

PROGRAMA

I

MANUEL BLANCAFORT

SIS CANÇONS (Premio extraordinario del Concurs Rabell)

Muntanya avall
Capvespre
La mort de Bebrós
Cançoneta humil de mitja nit
Els núvols de Nadal
Els reis

ESTRENO

II

FRANCESC PUJOL

CANÇONETES DEL DÉU-NOS-DÓ

Ciclo completo (seis canciones)

ESTRENO

III

En honor del maestro Eduardo Toldrà, con motivo del éxito de EL GIRAVOLT DE MAIG

Camins de fada
Cocorococ
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de l'amor que passa
Canticel
Cançó de grumet

El programa quedará completado con el aria «Hostalera, hostalera, impossible» de EL GIRAVOLT DE MAIG, acompañada al piano por el propio autor, el eminente maestro Toldrà.

Piano cedido por la casa IZABAL

TEATRO BARCELONA

Domingo, 4 Noviembre 1928, a las once de la mañana

TEATRO CATALÁN NOVEDADES

Martes, 6 y viernes, 9 Noviembre

Dos únicas representaciones a precios populares

de la magnífica ópera cómica en un acto, letra del Poeta José Carner, música del maestro Eduardo Toldrà

EL GIRAVOLT DE MAIG

Joya del Teatro Lírico Catalán

por los mismos eminentes intérpretes del Palacio de la Música Catalana. Decorado y figurines de Javier Nogués.

Los mejores artistas . . . ODEON
Los mejores discos . . . ODEON
Emilio Vendrell. . . . . ODEON

Requesens, Carmen, 114. – Barcelona

CANÇONS VELLES I NOVES

Domingo próximo, 4 de Noviembre
a las once de la MAÑANA

TEATRO BARCELONA

ÚLTIMO CONCIERTO

Emilio Vendrell

PEDRO VALLRIBERA
piano

CANCIONES CATALANAS

Estreno de «SIS CANÇONS» de Manuel Blancafort
(Premio extraordinario en el «Concurs Rabell»)

Estreno de «CANÇONETES DEL DÉU-NOS-DO»)
letra del poeta JOSÉ CARNER
música del maestro FRANCISCO PUJOL

La tercera parte del programa estará dedicada al maestro EDUARDO TOLDRA, con las obras siguientes:

Camins de fada
Cocorococ
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de l'amor que passa
Canticel
Cançó de grumet

y además la magnífica aria de Golferic «Hostalera, hostalera, impossible» (escena tercera) de

EL GIRAVOLT DE MAIG

acompañada al piano, por su autor, maestro Toldrà.

Localidades: Puerta del Angel, 23

Perot reacciona i torna a ésser el lladre famós:

Res de fugir, minyó, que ara em vui plaure
a esgarrifar la terra!

i organitza desseguida la defensa. Jovita s'indigna de que vulgui malmetre-li l'hostal, Rosaura crida i Golferic s'encomana al cel. En mig de l'aldarull, Jovita s'adona de que abaix hi ha en Marcó i el crida; ara ho sabrem tot.

Aquest servent entra "amb una tranquilitat imposant, que totseguit es comunica a tots":

No xiscleu. No crideu a la partida.
L'alarma ha estat inútil, per ma fè.
No res de foc ni pena de la vida.
Un missatger ha arribat, i ja sé el què.
No hi ha oficials ni escorta: aquest desori
és el Senyor Arquebisbe qui el causà.
Tres canonges hi ha amb ell, un meritori
de la Cúria, el porrer i un sagristà.
De la visita pastoral en llista
posà, ans que d'altres, d'aquest poble el nom,
cercant un nebot seu seminarista
que va fugir, poc endevinen com.

Golferic en veure que és a ell a qui cerquen, sent acabar tota la seva resistència i es disposa a lliurar-se totseguit. La ballarina, en saber-lo seminarista i veure on havien anat a parar totes les ardideses de fa una estona, llença la seva rialla més crudel, i Jovita, la dona del bon seny, s'imposa a tots, i diu solemnialment:

Fieu-vos del meu seny: l'hostal en cria.
Tot ha finat com cal. La gent ve aquí
la nit hi passa, cadascú somnia,
i, en acabat, reprèn el seu camí.
Mireu, ja trenca el dia.
Somriguem-nos a l'hora de partir.

L'obra ja ha acabat. Manca només l'"adeussiau" que els bons personatges es donen de molt bon cor i amb un enterniment adorable, tot iniciant un minuet:

GOL. En va el desig els nostres cors imanta
vers l'impossible bell que no ens escau.
PER. La matinada canta ja en l'afrau.
ROS. Dolç engany d'una nit, adeussiau.
GOL. Adeussiau, Rosaura l'encisera.
ROS. Torni a ta vida la perduda pau.
JOV. Adéu, Perot sigues feliç al cau.
PER. Força anants i vinents, bella hostalera.
Tots. Diguem-nos, bons amics, adeussiau.
JOV. Sense retret i sense melangia
tornem als bons afers.
ROS. Al bell palau.
PER. Al lliure bosc.
GOL. A santetat suau.
JOV. Tornem... on érem, sense més follia.
ROS. Un giravolt només, i adeussiau.

"CANÇONS VE *LLES I NOVES"*

Requesens, Carmen, 114.—Barcelona

PALACIO DE LA MÚSICA CATALANA

Jueves, 1 Noviembre 1928, a las cinco de la tarde

PROGRAMA

PRIMERA PARTE

"LES ALES LÍRIQUES"

palabras del ilustre poeta
JOSÉ CARNER
leídas por su propio autor

SEGUNDA PARTE

SEGUNDA REPRESENTACIÓN de la ópera cómica en un acto, libro del poeta **JOSÉ CARNER,** música del maestro
EDUARDO TOLDRÁ

EL GIRAVOLT DE MAIG

INTÉRPRETES

ROSAURA, ballarina	*Mercedes Plantada* (soprano)
JOVITA, hostalera	*Concepción Callao* (contralto)
GOLFERIC, seminarista en posat de cavaller	*Emilio Vendrell* (tenor)
PEROT DE L'ARMENTERA, lladre de camí ral	*Conrado Giralt* (bajo)
MARCÓ, servent a l'hostal	*Juan Barrabés* (tenor)
CORBETÓ, lladre de la colla de Perot .	*Valentín Capdevila* (barítono)
La veu d'un pastor	*Francisco Torra* (tenor)

ORQUESTA
dirigida por el **Maestro Toldrà**

Director de escena: Enrique Giménez.

Figurines y decorado de
JAVIER NOGUÉS

realizados, respectivamente, por la CASA PAQUITA y los escenógrafos BRUNET Y POUS

Entre la primera y segunda parte, habrá un descanso de quince minutos

EL GIRAVOLT DE MAIG

ARGUMENT

Som en una nit de primavera. Nit torbadora en la qual els sentits s'extravien i el pensament, sota la màgica de l'aire perfumat, les aures tèbies i el cel blau, vola enllà pel camí del desig, i cadascú somnia en il·lusions que s'escauen d'ésser a la part oposada de la realitat de cada dia.

Un breu preludi instrumental evoca l'ambient de l'obra, que queda encara accentuat per la cançó d'un pastor que passa amb el seu remat:

Mes de maig,
mes de maig,
bella és la rosa i verd el faig;
no se sap què tot-hom espera;
el mes de maig que s'adelera,
i del desig us sobta un raig.

La cançó va perdent-se al lluny i al cap d'un moment, s'obre la cortina i ens trobem davant d'una pobra sala d'hostal muntanyenc, en ple segle XVIIIè.

Jovita i Marcó, mestressa i servent, respectivament, de l'hostal, van desgranant panotxes. Senten l'influència de la bella nit:

—Quina lluna clara!
—Quin airet tan fresc!

però segueixen la seva tasca, i s'esforcen de fer l'elogi de la vida a l'hostal. Uns badalls venen a trair-los, i Marcó ha de confessar que

L'hostal en migra.
Res, ja se sap;
la primavera
fa rodà el cap

i es daleix per ésser soldat. Jovita, per la seva banda, recorda que el seu pare era contrabandista i que el terrible lladre Perot de l'Armentera

que era aleshores
mig bon xicot

l'havia festejada. Aquest si que fa una vida plena d'interès:

risc i follia
tothora a punt.
No com féu l'enze
del meu difunt!

Esclata la discussió. L'un es riu de les dèries de l'altre, i Marcó diu, finalment, que ja en te prou d'hostal, i que s'en va.

Però, a tot això, l'hostalera recorda que cal tenir apariada la mula a trenc d'alba, per a Rosaura, la bella hostalera, i dóna ordres a Marcó. Això els fa comentar la presència també en l'hostal, d'un gentil cavaller. Fa tres dies que s'han trobat aci, i encara no s'han dit un mot, i això que

són una parella,
no et pensis, que faria

Els dos interlocutors acorden que

No tenen arrencada
els nois d'avui en dia

després de lo qual es disposen a anar-s'en a dormir, cosa que fa Marcó.

Ix Rosaura, famosa ballarina, a temps de cridar l'hostalera, i li demana quina hora cau. L'encis de la nit la te trasbalsada i se sent disposada a interpretacions meravelloses de qualsevol fet normal. L'encisa aquella pau guaridora i el so d'unes campanes, i pregunta com poden produir-se aquestes coses delicioses. L'hostalera contesta amb molta naturalitat i sense comprendre què passa a la ballarina. L'aconsella de descansar i Rosaura exclama:

Tinc el cor massa ple!

i explica desseguida el seu afany d'aquell moment:

Ah, sé, oculta, secreta, l'amada
de Jesús, en el clos d'un convent!
Ser novicia, cantar i anar blanca
sols per Jesús; tenir un llitet petit;
treure l'aigua del pou vora una branca
de llimoner florit;
amenaçà el dimoni, si us arriba
talvolta a anguniar
amb el rosari de pinyols d'oliva
que ha fet un ermità;
senyar-me tres vegades
si em recordo del món, hòrrid indret,
i anar damunt del pit les mans creuades,
castos els ulls, vora el sumis nasset!

Jovita li recomana encara el repòs, i no sap estar-se, una mica encuriosida, de preguntar-li si s'ha fixat en el bell cavaller, company seu d'estada a l'hostal. Indignació de Rosaura, qe referma les seves aspiracions místiques. El diàleg acaba gentilment:

—Bona nit. Déu us doni son pregona,
i en trencar l'alba, joia matinal.
—I a vos, senyora, un àngel a l'espona
i un àngel al capsal.

Rosaura s'ha retirat i Jovita es disposa a fer el mateix, quan apareix Golferic, trasbalsat també per l'influència de la primavera i tan propici a creure en quansevol fet meravellós, que també li cal preguntar qui era que ha cantat la cançó de Maig i d'on ve el perfum de violes, i sospira i pressent esdeveniments importants:

ah, la nit, dolça nit encantada!
Què m'espera? Tremolo. Per què?

Jovita, sempre agena al trasbals d'aquest minyons, li recomana que descansi, i Golferic, ha d'exclamar, també:

Tinc el cor massa plè.
Ah, dinou primaveres seguides
sens haver conegut el secret
dels ocells refilant, de les flors mal dormides,
de les branques parlant-se en murmuri discret!

Després d'aquesta expansió, la timidesa i l'ensomni del seminarista es resolen en acció, i demana quan és que la bella dama s'en va, i quins camins segueix, i si té nuvi o marit, i el seu nom. En saber que és vol fer monja, el pobre cor de Golferic ja no pot més:

Hostalera, hostalera, impossible!
Oh, què és cas, hostalera, què és cas!
Ella sola a l'encant de sos ulls insensible?
Tancar-se, marcir-se, posar veu de nas.
Jo qui sap quines dèries tenia:
creia el món enganyós, ple d'escullls.
Però el maig, que eixa nit és tot bes i harmonia,
rient em fa caure la vena dels ulls.
No vui que ella malversi les trenes
tot complint el seu vot glacial;
Vui que canti la sang en ses venes
i que enrosi la neu virginal.
Oh, si em sembla que en mira i em parla
quan l'afany és en mi tan pressós!
Deu-me un bell corser blanc per raptar-la
i un mantell prou folgat per tots dos.
I aquest nom, aquest nom que em restaura,
que el veneri i el lloi tothom;
Rosaura, Rosaura, Rosaura, Rosaura,
lluna i música i mel en un nom.

A Jovita li sembla extrany que totes aquestes coses tan belles no se li acudin al cavaller quan te la dama al davant.

—Es la nit, són els arbres i són les estrelles,
que a aquell qui no gosa li ensenyen un cant.

L'hostalera, amb la seva experiència en afers sentimentals i amb evident simpatia per la gentil parella, li insinua que pot-ser el mellor seria de donar un tust a la porta de Rosaura. Golferic decideix... pendre la viola i dedicar una serenada a la seva amor, cosa a la qual es disposa tot seguit.

Quan el seminarista ha eixit, surt Rosaura. Comensa de parlar somniosament i, en veure l'imatge de la Verge, inicia la seva oració, la qual és replicada des del defora per la serenada del Golferic, en un dels moments més bells de l'obra.

De sobte, hom sent galopar cavalls i la dansarina, temerosa, fuig a la seva cambra.

Apareix Perot de l'Armentera, que s'ha enfilat per la paret fins al terrat. El poeta ens descriu el personatge com "un bandit tremendament convencional, amb barba negra, cara de ferocitat exagerada i mitja dotzena de pistoles a la cintura". Les seves primeres paraules són d'una indignació envers el seu ofici, que fan escruixir:

Remaleïda sort, maleitsiga!
Set hores de camí per mal indret,
i penja i socarrima set pagesos
sense trobà a ningú ni un xinxonet!
Això de fer de lladre, ja ni et dóna
per espardenyes; i diria prou,
si no fos que la gent de pagesia
mai no respecta un lladre que no es mou.
Malviatge el fer de lladre!
De tres bales consentit,
menja amb una esgarrapada,
treu el fetge i perd la nit!
I en sè a la pallissa
un gos se t'aquissa;
a la lluriguera
la tropa t'espera;
vora del torrent
reps del sometent;
i a ciutat hi ha un jutge
del més saberuts
que el paper ja embruta
amb els ets i uts.

Dóna ordres als seus companys de fermar les bèsties, i ja no pot més. Te dolor a la cuixa i la seva suprema aspiració d'aquella nit és de veure si podrà dormir pla:

Jovita, que ha oït el galopar dels cavalls, surt a inquirir que passa, i quan s'adona de que és Perot, no pot estar-se d'expressar la seva sorpresa i satisfacció.

Avui en tu pensava, justament.
Arribes d'una mena de manera
com si t'hagués cridat mon pensament.

Amorosida, afegeix:

Te'n recordes, Perot? Jo era fadrina,
però tu ja tiraves per mal cap.
Jo vaig triar la vida més tranquila;
tu el córrer foll. Qui ho encertà?

Naturalment, Rosaura creu en aquell moment que qui ho encertà fou el que tingué

"mal cap". Però Perot també te aquella nit les seves aspiracions, i davant la pregunta de Jovita, vacil·la:

Qui ho sap?
Et soc franc... un hostal és una vinya

Badascú insisteix. Ella s'exalta lloant la vida arriscada i Perot troba tots els encants en la vida tranquila de l'hostal. Tots dos estan enternits i en el seu entusiasme, Jovita canta la cançó de Perot i aquest, la de l'hostalera. L'escena acaba anant-se'n els dos personatges, mig abraçats, cap el terrat.

Torna Golferic, extàtic, una branca florida a la mà. El seu anhel és tan pregon, que venç la seva timidesa, i tusta a la porta de Rosaura i crida amorosament. La ballarina resta sorpresa de veure que coneix el seu nom. Comensa el gran "duo" previst. Rosaura li pregunta si erá ell qui cantava i el galan respòn, mig vergonyós, afirmativament. Parlen de la seva partida, i en demanar Rosaura on anirà el cavaller, aquest, amb una fermesa insospitada, respón categòricament:

Seguiré vostres vies
i fins que aneu amb mi, jo aniré amb vós.

Insinua els seus afectes per Rosaura, i aquesta es sent tota torbada i fa esment dels seus afanys místics. Golferic segueix absolutament inflamat:

Perquè un somni d'eterna infantesa
a la tanca espinosa us atreu?
O mon dolç lliri blanc de puresa,
hi ha misteris que vós no sabeu.
El dels ulls que s'acluquen i és donen,
el dels braços que es troben soptats,
el dels llavis, que en d'altres es fonen,
l'encantària dels senys naufragats.
Ah, bandera d'amor desplegada
vostre cor faci ardent i després!

Davant d'unes manifestacions tan arborades, Rosaura que no pot deixar d'ésser maliciosa, li demana:

—Heu amat, cavaller?
—Cap vegada;
per a vós s'ha guardat el meu bes.

Ella s'extremeix i s'allunya de Golferic. Aquest desespera i Rosaura, ja interessada en l'aventura, quan veu que el galant resta excessivament atuït, ella es commou, i és mostra enternida, cosa que serveix per enardir a Golferic i per tornar ella a les vel·leitats místiques. Golferic se li agenolla als peus:

Dolçor divina!
Baume sonor,
Rosaura meva,
Rosaura, amor!

La malícia de Rosaura remarca desseguida:

agenoliar-se;
quin inexpert!

Golferic l'escomet decididament i quan després de breu persecució, pot abastar-la, se sent que ve algú. Golferic resta desolat de perdre el be que ja es veia a les mans i Rosaura, a la qual no deixava de plaure aquesta escomesa, no sap estar-se d'un

Quina llàstima, vès!

Els qui han interromput l'escena són Jovita i Perot. Extremiment de la dansarina en veure el lladre. Però aquest és bona persona i tranquillitza els concurrents. Reconeix a Rosaura i canta les seves famoses gestes galants. Golferic, en veure qui és la que fins aleshores havia encès la flama del seu amor purissim, ha de dir:

Ah, de tots mos afanys, quina destrossa!

Descriu Perot com conegué la ballarina:

Una nit
vaig parar entre els pins una carrossa;
ella hi era, amb un comte remollit.
Un brau rescat ell va pagar tot d'una;
el posat a Rosaura va ser lleu;
ballar per a mon goig al clar de lluna
i dar-me una besada per adéu.

L'escomesa brutal de la realitat deixa Golferic esmaperdut i la seva personalitat de seminarista guanya una mica de terreny dintre d'ell mateix. L'escena queda soptada per l'agitadissima aparició de Corbetó, lladre de la colla de Perot:

Perot, Perot.
corre ens importa.
Puja pel sot
gent, una escorta.
Perot, Perot,
campi qui pot.
Ja m'ho temia;
alguna espia
que ens ha traït.
La companyia
juntem, d'un crit!
Sort negra
i esquiva!
La tropa
ja arriba!
I són a trompons!
Fins duen canons!
Són colla
que espanta!
Són trenta,
quaranta!
I més pel camí
en deuen venir
Són trenta, quarant
fan fressa, fan planta,
vuitanta, noranta,
i ja són aquí!
Fi trista
i eixorca!
Els jutges
la forca!
Primer sé estimbat
per un espadat!
Al, Verge del Carme,
volgueu amparar-me!
Tu salva, Perot,
el nostre escamot!
Prou cares parades,
prou cames segades.
Són homes, al cim!
Són homes, fugim!

(segueix a la plana 6.ª)

CANÇONS VELLES I NOVES

"CANÇONS VELLES I NOVES"

Cuatro Recitales

EMILIO VENDRELL

con la colaboración de

PEDRO VALLRIBERA

Piano

TERCER RECITAL

PROGRAMA

I

BRAHMS

Diumenge
A una arpa eolica
Cançó d'amor
En la solitud del bosc
Oh amades galtes

II

FAURÉ

Clar de lluna
El secret
Cançó d'amor
Nell

GRETCHANINOFF

Declaració amorosa
Trista és l'estepa
Himne (de «Les fleurs du mal»)

III

WOLF

L'infant i l'abella
La donzella abandonada
El jardiner
Pregària
El cant de la sirena
Ja és aci

Piano cedido por la casa IZABAL

TEATRO BARCELONA

Domingo, 21 Octubre 1928, a las once de la mañana

Domingo, 28 de Octubre

Cuarto y último recital

CANCIONES CATALANAS

BLANCAFORT - PUJOL - TOLDRÁ

PRECIOS

Palcos sin entrada	*Pesetas*	*15'—*
Butacas platea 1.ª clase, con entrada	»	*5'—*
» » *2.ª* » »	»	*4'—*
Circulares platea 1.ª fila, »	»	*4'—*
» » *2.ª* » »	»	*3'—*
Butacas anfiteatro 1.ª fila »	»	*4'—*
» » *2.ª a 7.ª fila* »	»	*2'—*
Entrada general	»	*1'—*

Los mejores artistas . . . ODEON
Los mejores discos . . . ODEON
Emilio Vendrell . . . . . ODEON

IZABAL
(fundada en 1850)
Pianos — Pianos-Pianola — Gramófonos
Discos — Contado - Plazos - Alquiler
Buensuceso, 5 - BARCELONA

Requeseus, Carmen, 114.—Barcelona

CANÇONS VELLES I NOVES

PRECIOS

Palcos sin entrada	*Pesetas 15'—*
Butacas platea con entrada	*» 5'—*
Butacas anfiteatro 1.ª fila con id.	*» 4'—*
Butacas anfiteatro 2.ª y 3.ª filas con id.	*» 2'50*
Asientos fijos anfiteatro con id.	*» 2'—*
Entrada general	*» 1'—*

PRIMER RECITAL

Domingo, 7 de Octubre, a las once de la mañana

Teatro Barcelona

J. S. BACH

CANTS ESPIRITUALS:
I. Amunt, cor meu
II. El Sol aurific
III. Vina prop meu
IV. Vers tú, Jehovà
Recitatiu i gran ària de la
PASSIÓ SEGONS SANT MATEU

MOZART

Jo penso sempre així
LA FLAUTA MAGICA (ària)
Dins el bosc
A Cloè
Jocs d'infant

BEETHOVEN

A L'AMADA LLUNYANA
I. Plau-me dalt de l'alta serra
II. Vers els singles blavencs
III. Aus que feu als cims volada
IV. D'eixos núvols l'ampla estesa
V. El maig ara torna
VI. Reb eixos cants, aimia
La besada
Amor nou, vida nova

Localidades sin aumento: «Unión Musical Española», Puerta del Angel, 23 de 3 a 7 tarde. El día de cada concierto, en el Teatro Barcelona.

Los mejores discos...
ODEON
Los mejores artistas...
ODEON
Emilio Vendrell...
ODEON

Requesens, Carmen, 114.—Barcelona

"CANÇONS VELLES I NOVES"

Cuatro Recitales

EMILIO VENDRELL

PEDRO VALLRIBERA

Pianista

Domingo 7 Octubre
Domingo 14 Octubre
Domingo 21 Octubre
Domingo 28 Octubre

a las once de la mañana

TEATRO BARCELONA

1928

CANÇONS VELLES I NOVES

REPERTORIO DE LOS CUATRO RECITALES

J. S. BACH

CANTS ESPIRITUALS:

I. Amunt, cor meu
II. El Sol aurífic
III. Vina prop meu
IV. Vers tú, Jehovà

Recitatiu i gran ària de la PASSIÓ SEGONS SANT MATEU

MOZART

Jo penso sempre així
LA FLAUTA MAGICA (ària)
Dins el bosc
A Cloè
Jocs d'infant

BEETHOVEN

A L'AMADA LLUNYANA (ciclo completo)

La besada
Any nou, vida nova

SCHUBERT

Missatge d'amor
A la lluna
La truita
Tu ets el repòs
On vas ?
Elogi de les llàgrimes
Adéu
El curiós
El rei dels verns

SCHUMANN

Del cel fins a l'ona
Nit de primavera
La flor de lotus
Cançó provençal
Clar de lluna
El sol i la tortra
El noguer
No et duc rancor

BRAHMS

Diumenge
A una arpa eolica
Cançó d'amor
En la solitud del bosc
Oh amades galtes

FAURÉ

Clar de lluna
El secret
Cançó d'amor
Nell

GRETCHANINOFF

Transfiguració d'amor
Trista és l'estepa
Himne («Les fleurs du mal»)

WOLF

L'infant i l'abella
La donzella abandonada
El jardiner
Pregària
El cant de la sirena
Ja és ací

TOLDRÀ

Camins de fada
Cocorococ
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de l'amor que passa
Canticel
Cançó de grumet

ESTRENOS

FRANCESC PUJOL

CANÇONETES DEL DÉU-NOS-DÓ (ciclo completo)

MANUEL BLANCAFORT

SIS CANÇONS (Premio extraordinario del Concurs Patxot)

Muntanya avall
Capvespre
La mort de Bebrós
Cançoneta humil de mitja nit
Els núvols de Nadal
Els reis

CANÇONS VELLES I NOVES

PRECIOS

Palcos sin entrada	Pesetas 15'—
Butacas platea con entrada	» 5'—
Butacas anfiteatro 1.ª fila con id.	» 4'—
Butacas anfiteatro 2.ª y 3.ª filas con id.	» 2'50
Asientos fijos anfiteatro con id.	» 2'—
Entrada general	» 1'—

PRIMER RECITAL

Domingo, 7 de Octubre, a las once de la mañana

Teatro Barcelona

J. S. BACH

CANTS ESPIRITUALS:
I. Amunt, cor meu
II. El Sol aurific
III. Vina prop meu
IV. Vers tú, Jehovà
Recitatiu i gran ària de la PASSIÓ SEGONS SANT MATEU

MOZART

Jo penso sempre així
LA FLAUTA MAGICA (ària)
Dins el bosc
A Cloè
Jocs d'infant

BEETHOVEN

A L'AMADA LLUNYANA
I Plau-me dalt de l'alta serra
II. Vers els singles blavencs
III. Aus que feu als cims volada
IV. D'eixos núvols l'ampla estesa
V. El maig ara torna
VI. Reb eixos cants, aimia
La besada
Amor nou, vida nova

Localidades sin aumento: «Unión Musical Española», Puerta del Angel, 23 de 3 a 7 tarde. El día de cada concierto, en el Teatro Barcelona.

Los mejores discos...
ODEON
Los mejores artistas...
ODEON
Emilio Vendrell...
ODEON

Requesens, Carmen, 114.—Barcelona

"CANÇONS VELLES I NOVES"

Cuatro Recitales

EMILIO VENDRELL

PEDRO VALLRIBERA
Pianista

Domingo 7 Octubre
Domingo 14 Octubre
Domingo 21 Octubre
Domingo 28 Octubre
a las once de la mañana

TEATRO BARCELONA
1928

CANÇONS VELLES I NOVES

CANÇONS VELLES I NOVES

CANÇONS VELLES I NOVES

REPERTORIO DE LOS CUATRO RECITALES

J. S. BACH

CANTS ESPIRITUALS:

I. Amunt, cor meu
II. El Sol aurífic
III. Vina prop meu
IV. Vers tú, Jehovà

Recitatiu i gran ària de la PASSIÓ SEGONS SANT MATEU

MOZART

Jo penso sempre així
LA FLAUTA MAGICA (ària)
Dins el bosc
A Cloè
Jocs d'infant

BEETHOVEN

A L'AMADA LLUNYANA (ciclo completo)

La besada
Any nou, vida nova

SCHUBERT

Missatge d'amor
A la lluna
La truita
Tu ets el repòs
On vas?
Elogi de les llàgrimes
Adén
El curiós
El rei dels verns

SCHUMANN

Del cel fins a l'ona
Nit de primavera
La flor de lotus
Cançó provençal
Clar de lluna
El sol i la tortra
El noguer
No et duc rancor

BRAHMS

Diumenge
A una arpa eolica
Cançó d'amor
En la solitud del bosc
Oh amades galtes

FAURÉ

Clar de lluna
El secret
Cançó d'amor
Nell

GRETCHANINOFF

Transfiguració d'amor
Trista és l'estepa
Himne («Les fleurs du mal»)

WOLF

L'infant i l'abella
La donzella abandonada
El jardiner
Pregària
El cant de la sirena
Ja és ací

TOLDRÀ

Camins de fada
Cocorococ
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de l'amor que passa
Canticel
Cançó de grumet

ESTRENOS

FRANCESC PUJOL

CANÇONETES DEL DÉU-NOS-DÓ (ciclo completo)

MANUEL BLANCAFORT

SIS CANÇONS (Premio extraordinario del Concurs Patxot)

Muntanya avall
Capvespre
La mort de Bebrós
Cançoneta humil de mitja nit
Els núvols de Nadal
Els reis

CANÇONS VELLES I NOVES

CANÇONS VELLES I NOVES

REPERTORIO DE LOS CUATRO RECITALES

J. S. BACH

CANTS ESPIRITUALS:
I. Amunt, cor meu
II. El Sol aurífic
III. Vina prop meu
IV. Vers tú, Jehovà
Recitatiu i gran ària de la
PASSIÓ SEGONS SANT MATEU

MOZART

Jo penso sempre així
LA FLAUTA MAGICA (ària)
Dins el bosc
A Cloè
Jocs d'infant

BEETHOVEN

A L'AMADA LLUNYANA
(ciclo completo)
La besada
Any nou, vida nova

SCHUBERT

Missatge d'amor
A la lluna
La truita
Tu ets el repòs
On vas?
Elogi de les llàgrimes
Adéu
El curiós
El rei dels verns

SCHUMANN

Del cel fins a l'ona
Nit de primavera
La flor de lotus
Cançó provençal
Clar de lluna
El sol i la tortra
El noguer
No et duc rancor

BRAHMS

Diumenge
A una arpa eòlica
Cançó d'amor
En la solitud del bosc
Oh amades galtes

FAURÉ

Clar de lluna
El secret
Cançó d'amor
Nell

GRETCHANINOFF

Transfiguració d'amor
Trista és l'estepa
Himne («Les fleurs du mal»)

WOLF

L'infant i l'abella
La donzella abandonada
El jardiner
Pregària
El cant de la sirena
Ja és ací

TOLDRÀ

Camins de fada
Cocorococ
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de l'amor que passa
Canticel
Cançó de grumet

ESTRENOS

FRANCESC PUJOL

CANÇONETES DEL DÉU-NOS-DÓ
(ciclo completo)

MANUEL BLANCAFORT

SIS CANÇONS (Premio extraordinario del Concurs Patxot)

Muntanya avall
Capvespre
La mort de Bebrós
Cançoneta humil de mitja nit
Els núvols de Nadal
Els reis

CANÇONS VELLES I NOVES

PRECIOS

Palcos sin entrada	Pesetas 15'—
Butacas platea con entrada	» 5'—
Butacas anfiteatro 1.ª fila con id.	» 4'—
Butacas anfiteatro 2.ª y 3.ª filas con id.	» 2'50
Asientos fijos anfiteatro con id.	» 2'—
Entrada general	» 1'—

PRIMER RECITAL

Domingo, 7 de Octubre, a las once de la mañana

Teatro Barcelona

J. S. BACH

CANTS ESPIRITUALS:
I. Amunt, cor meu
II. El Sol aurífic
III. Vina prop meu
IV. Vers tú, Jehovà
Recitatiu i gran ària de la
PASSIÓ SEGONS SANT MATEU

MOZART

Jo penso sempre així
LA FLAUTA MAGICA (ària)
Dins el bosc
A Cloè
Jocs d'infant

BEETHOVEN

A L'AMADA LLUNYANA
I. Plau-me dalt de l'alta serra
II. Vers els singles blavencs
III. Aus que feu als cims volada
IV. D'eixos núvols l'ampla estesa
V. El maig ara torna
VI. Reb eixos cants, aimia
La besada
Amor nou, vida nova

Localidades sin aumento: «Unión Musical Española», Puerta del Angel, 23 de 3 a 7 tarde. El día de cada concierto, en el Teatro Barcelona.

Los mejores discos...
ODEON
Los mejores artistas...
ODEON
Emilio Vendrell...
ODEON

Requesens, Carmen, 114.—Barcelona

"CANÇONS VELLES I NOVES"

Cuatro Recitales

EMILIO VENDRELL

PEDRO VALLRIBERA
Pianista

Domingo 7 Octubre
Domingo 14 Octubre
Domingo 21 Octubre
Domingo 28 Octubre
a las once de la mañana

TEATRO BARCELONA
1928

CANÇONS VELLES I NOVES

REPERTORIO DE LOS CUATRO RECITALES

J. S. BACH

CANTS ESPIRITUALS:
I. Amunt, cor meu
II. El Sol aurífic
III. Vina prop meu
IV. Vers tú, Jehovà
Recitatiu i granària de la
PASSIÓ SEGONS SANT MATEU

MOZART

Jo penso sempre així
LA FLAUTA MAGICA (ària)
Dins el bosc
A Cloè
Jocs d'infant

BEETHOVEN

A L'AMADA LLUNYANA
(ciclo completo)
La besada
Any nou, vida nova

SCHUBERT

Missatge d'amor
A la lluna
La truita
Tu ets el repòs
On vas?
Elogi de les llàgrimes
Adéu
El curiós
El rei dels verns

SCHUMANN

Del cel fins a l'ona
Nit de primavera
La flor de lotus
Cançó provençal
Clar de lluna
El sol i la tortra
El noguer
No et duc rancor

BRAHMS

Diumenge
A una arpa eolica
Cançó d'amor
En la solitud del bosc
Oh amades galtes

FAURÉ

Clar de lluna
El secret
Cançó d'amor
Nell

GRETCHANINOFF

Transfiguració d'amor
Trista és l'estepa
Himne («Les fleurs du mal»)

WOLF

L'infant i l'abella
La donzella abandonada
El jardiner
Pregària
El cant de la sirena
Ja és ací

TOLDRÀ

Camins de fada
Cocorococ
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de l'amor que passa
Canticel
Cançó de grumet

ESTRENOS

FRANCESC PUJOL

CANÇONETES DEL DÉU-NOS-DÓ
(ciclo completo)

MANUEL BLANCAFORT

SIS CANÇONS (Premio extraordinario del Concurs Patxot)

Muntanya avall
Capvespre
La mort de Bebrós
Cançoneta humil de mitja nit
Els núvols de Nadal
Els reis

CANÇONS VELLES I NOVES

PRECIOS

Palcos sin entrada	Pesetas 15'—
Butacas platea con entrada	» 5'—
Butacas anfiteatro 1.ª fila con id.	» 4'—
Butacas anfiteatro 2.ª y 3.ª filas con id.	» 2'50
Asientos fijos anfiteatro con id.	» 2'—
Entrada general	» 1'—

PRIMER RECITAL

Domingo, 7 de Octubre, a las once de la mañana

Teatro Barcelona

J. S. BACH

CANTS ESPIRITUALS:
I. Amunt, cor meu
II. El Sol aurífic
III. Vina prop meu
IV. Vers tú, Jehovà
Recitatiu i gran ària de la
PASSIÓ SEGONS SANT MATEU

MOZART

Jo penso sempre així
LA FLAUTA MAGICA (ària)
Dins el bosc
A Cloè
Jocs d'infant

BEETHOVEN

A L'AMADA LLUNYANA
I. Plau-me dalt de l'alta serra
II. Vers els singles blavencs
III. Aus que feu als cims volada
IV. D'eixos núvols l'ampla estesa
V. El maig ara torna
VI. Reb eixos cants, aimia
La besada
Amor nou, vida nova

Localidades sin aumento: «Unión Musical Española», Puerta del Angel, 23 de 3 a 7 tarde. El día de cada concierto, en el Teatro Barcelona.

Los mejores discos...
ODEON
Los mejores artistas...
ODEON
Emilio Vendrell...
ODEON

Requesens, Carmen, 114.—Barcelona

"CANÇONS VELLES I NOVES"

Cuatro Recitales

EMILIO VENDRELL

PEDRO VALLRIBERA
Pianista

Domingo 7 Octubre
Domingo 14 Octubre
Domingo 21 Octubre
Domingo 28 Octubre
a las once de la mañana

TEATRO BARCELONA
1928

Cançó provençal

(Uhland)

Fou als camps de la Provença
ont el gai saber neixía,
fill d'Amor i Primavera
junts en ~~[illegible]~~ bona companyia.

Gran florida i dolça pastura
li donà la mare tendra;
col fogós bei esllanguint-se
plà li fou del pare pendre.

Benaurats camps de Provença,
sempre dau-li fresca ufana,
car la vostra rica saba
~~[illegible]~~ dolces flores engalana.

D'eixos blaus i nobles vassalls,
quina ~~[illegible]~~ augusta companya!
D'eixes benaurades dames,
com l'amor bells cants atia!

Oh Provença, gran i excelsa
vull fer encara la imatge viuta
i aquells jorns de ~~[illegible]~~ trobes,
aquells temps d'amor descriure!

Gletchaninow

Per l'estepa

(Traduit del rus)

(A. Pleschtschejew)

Veig per l'estepa, callat i trist;
ni una floreta no hi deix,
ni un abrigó verd enlloc no he vist
ni un rossinyol hom no oix.

Cau del capvespre fàl·vel tot blau
i en un estel llum no ve...
ara tot d'una jo penso en tu...
Com jo estat, gens no sé.

Jo penso en tu, oh la meva amor,
clac ~~[illegible]~~ vostre albirà...
Veig contemplant-te, un gran que entorn
tota la boira 's desfà;

sembla ~~[illegible]~~ dels rossinyols el cant
dins la verneda ~~[illegible]~~ sentir
veure les flors com va'l vent tremolant
~~d'estes el cel d'enmig~~
plè'l cel d'estels ~~llum~~ resplendir.

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

ORQUESTRA PAU CASALS

V CONCERT DE TARDOR

DIJOUS 3 DE NOVEMBRE DE 1921

AUDICIÓ EXTRAORDINARIA
en la qual pendrà ademés part com violoncel·lista el Mestre

PAU CASALS

i hi cooperarà el Mestre

JAUME PAHISSA

PROGRAMA

I

PAHISSA: *A les costes mediterrànies*, fantasia simfònica.

Id. *SIMFONIETA* (Estrena).

I Preludi. — II Andante. — III Final.
DIRIGIDES PER LLUR AUTOR

II

HAYDN: *CONCERT* en *re*, per a violoncel, amb acompanyament d'orquestra.

I Allegro moderato. — II Adagio. — III Allegro.
VIOLONCEL: **PAU CASALS**
Acompanyament d'orquestra; direcció: **Enric Casals**

III

BEETHOVEN: *SEGONA SIMFONIA*, en *re*.

I Adagio molto.—II Larghetto.—III Scherzo.—IV Allegro molto.

R. STRAUSS: *Les entremaliadures de Till Eulenspiegel*, poema simfònic.

DIRECCIÓ: **PAU CASALS**

AL PUNT DE 3/4 DE 10

PREUS DE LES LOCALITATS

Llotges pati i amfiteatre (sense entrades), 60 ptes. — Sillons pati i amfiteatre, 10 ptes. — Circulars pati i amfiteatre, 8 ptes. — Graderia pati i amfiteatre, 4 ptes. — Setis numerats, 1.er rengle, 7 ptes. — Setis numerats, 2.on a 5.è rengle, 4 ptes.

ENTRADA GENERAL ..... **1'60 ptes.**

L'impost a càrrec del públic

DESPATX: Portal de l'Angel, 1 i 3 (Unión Musical Española). El dia del concert sols al Palau

---

SISÉ i últim CONCERT : Dimecres 9 de Novembre

59250.—IMP. HENRICH I C.ª—BARCELONA

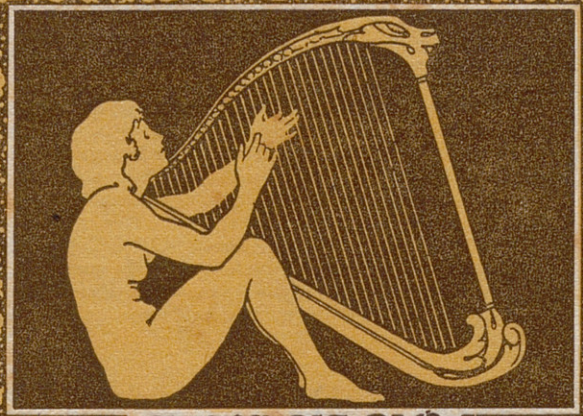

ASSOCIACIÓ DE CONCERTS
REUS

Adscrita a la ASSOCIACIÓ DE MUSICA : DA CAMERA : de Barcelona

CURS I : 1921 - 1922 — CONCERT QUINT

EMILI VENDRELL
TENOR

BERNARDÍ GALVEZ
VIOLONCEL·LISTA

F. FIGUERAS DE BARBERÀ
PIANISTA ACOMPANYANT

TEATRE FORTUNY

DIVENDRES 7 D' ABRIL DE 1922 ::: A TRES QUARTS DE DEU DE LA NIT

GRÀFICS NAVAS — REUS

EMILI VENDRELL

El nom d'EMILI VENDRELL, ha aconseguit amb poc temps una auriola que molts artistes no assoleixen fins al cap de molts anys d'actuació. I és perque aquest eminent cantàire ha vingut a omplir un buid en les activitats musicals, ja ben esplèndides, de la nostra terra, o sigui la de divulgar les més famoses cançons de tots els temps i de totes les èpoques, en llengua catalana, que és l'única manera de fer-les arribar directament al cor dels nostres públics.

Aquest encert, i l'art exquisit amb que sab matitzar la seva deliciosa veu, fent-la expressió meravellosa del sentiment que brolla de cada una de les obres que interpreta, el posen avui entre els més notables artistes catalans.

Fill de Barcelona, on nasqué l'any 1897, ha estat deixeble predilecte del mestre Millet. La seva actuació com a solista en el gloriós «Orfeó Català» és prou coneguda perque calgui detallar-la, no tenint de referir-nos més que als seus envejables èxits interpretant «Les Estacions» de Haydn, i la magna «Passió segons sant Mateu» de J. S. Bach, en quina part d'Evangelista excel·leix magníficament.

BERNARDÍ GALVEZ

Aquest prestigiós violoncel·lista nascut en la xamosa vila andalusa d'Andujar, és fill d'En Rafel Galvez Rubio, un dels més reputats violes de les terres hispanes, i primordial element d'aquells memorables quartets de corda que es formaren acoblant els noms de Monasterio, Albeniz, Arbós, Casals....

GALVEZ BELLIDO, formà la seva personalitat artística a Barcelona, essent ja des del començ de sos estudis, selecte deixeble de la Escola Municipal de Música, i obtenint al any 1912, en renyides oposicions, un premi extraordinàri concedit per l'Excelentíssim Ajuntament de la capital catalana.

Es soci fundador de l'Orquestra Casals, solista de la Simfònica i de la del gran teatre Licèu, i professor de violoncel del Conservatori d'aquest nom.

En victoriosa *tournèe*, GALVEZ ha recorregut les principals ciutats d'Espanya i vàries de l'Amèrica llatina.

De com encisa la seva tècnica de dicció en els recitals de violoncel, bellament ho manifesten les següents paraules del fastuós literat Antoni Zozaya inspirades per l'audició d'una obra de Saint-Saëns:

A la sorpresa sucedió el asombro, y a éste el entusiasmo ¿Qué clase de instrumento era el que modulaba frases tan tiernas, acentos tan delicados y hondos? ¿Era, en verdad, el violoncello o una nueva caja sonora, cruzada por cuerdas eólicas, pulsadas por dedos de evocadores genios invisibles? A cada compás, la maravillosa sugestión aumentaba, llegaban los pasajes de dificultad insuperable, los armónicos, las dificultades acumuladas en las más penosas posiciones técnicas, y todo con la naturalidad de lo ingénuo, acompañado de la expresión diáfana, del matiz puro y delicadísimo. Era el ensueño realizado : el Arte no podía llegar a más. Al terminar el «Molto allegro», la emoción me ahogaba; apenas si tuve fuerzas para juntar mis manos en un inconsciente ademán de aplauso.

«No vols, ninet, amb mi vindre llà?
Mes filletes gaies t'esperen ja;
mes filletes fan llurs ballades de nit
i amb dances i càntics daran-te delit.»

—Ai pare, el meu pare, no ovires tampoc
del Rei les filles en tètric lloc?
—Fill meu, fill meu, ben clà ho vaig veient,
que an elles els salzers van estrafent.

«Me plaus, ho nin, m'encisa ton tendre posat;
deus vindre per força, si no vols de grat.»
—Ai pare, el meu pare, que 'm vol agafà!
Ja 'l Rei dels verns força mal me fa!—

S'esglaia'l pare i colca rabent
portant als braços son fill boi gement;
amb greus fatics arriba a port:
en els seus braços el nin... és mort!

Trad. JOAQUIM PENA.

LA PROCESSÓ

(CH. BRIZEUX)

Déu s'atança pel mig dels camps!
Per fagedes i erms, per la florida prada,
ja ve portat pel clergue i seguit de gentada.
An els càntics de l'home, ocell uneix tos cants!

Se deturen... La gent entorn de vella alzina
baix l'Hostia Divinal amb greu fervor s'inclina.
Oh sol, nimba el bon Déu de flames fulgurants!
Oh flors, ara amb l'encens confongau vostra flaire;
gran festa! Tot rellú! Perfums embaumen l'aire!
Déu s'atança pel mig dels camps!

Trad. JOAQUIM PENA.

PROGRAMA

I

VINA PROP MEU.. .. .. J. S. BACH.
ARIA *Della sua pace la mia dipende* del *DON JOAN* .. .. MOZART.
ADELAIDA.. .. .. BEETHOVEN.
ON VAS? .. .. SCHUBERT.
EL REI DELS VERNS .. .. »

(CANT I PIANO)

II

VARIACIONS SIMFÓNIQUES .. .. BOËLLMANN.
ROMANÇA.. .. .. ELGAR.
GRANADA.. .. .. ROS.
MINUET.. .. .. DEBUSSY.
DANÇA ORIENTAL .. .. RACHMANINOW.
CAPRITXO HONGARÉS. .. .. DUNKLER.

(VIOLONCEL I PIANO)

III

LA PROCESSÓ .. .. CÉSAR FRANCK.
CANÇONETA .. .. F. PIQUÉ.
ETS MEVA!.. .. .. F. PUJOL.
LA DAMA D'ARAGÓ .. .. NICOLAU.
LO QUE ET DIRIA .. .. MORERA.

(CANT I PIANO)

EL NOGUER .. .. SCHUMANN.
CANÇÓ DE VIATGE.. .. .. MENDELSSOHN.

(CANT, VIOLONCEL I PIANO)

VINA PROP MEU

Vina prop meu,
digna-'t somriure 'm,
quin dolç encant tindrà
llavors per mi la mort!
Joia sens nom,
mort beneïda;
sentir tos dits tan dolços
cloure suaument
mos ulls tots plens d'amor.

ARIA «DELLA SUA PACE LA MIA DIPENDE»

DEL DON JOAN DE MOZART

Del seu bon viure
depen ma vida;
el seu somriure
del meu és mida;
ço que la enutja
em fa penar.

Si ella sospira,
sospirs m'acoren;
m'afolla l'ira
si els seus ulls ploren,
i em despacienta
el seu frisar.

Trad. FRANCESC PUJOL.

ADELAIDA

(MATTHISSON)

Sol i vern pel jardí l'amat passeja,
que una llum encisera i dolça inonda,
per les branques en flor passant poruga,
Adelaida!
En la clara corrent, en l'Alp blanquíssim,
en els núvols daurats del cel de posta,
en la volta estelada, lluu ta imatge,
Adelaida!
L'aura al vespre entre 'l tendre llor mormola,
flors de Maig per la gleva xiuxiueigen,
brunz l'onada i el rossinyol refila :
Adelaida!
Oh prodigi! Sorgir deurà en ma tomba
una flor quan mon cor devingui cendra,
on brillegi en fulles porporines :
Adelaida!

Trad. JOAQUIM PENA.

ON VAS?

DEL CICLE LA BELLA MOLINERA - (MÜLLER)

Un xaragall jo oïa,
de clara deu brollant,
qui vers la vall corria
fresós remorejant.

No sé pas com s'esqueia
ni qui m'ha consellat,
també jo avall la serra
trescava amb mon gaiat.

Avall, avallet, amb calma
jo 'l clar xaragall seguí
qui sempre remorejava
tan fresc i tan cristallí.

Es eixa, doncs, ma via?
Veiam, on vas?... segueix
que el teu murmuri encisa
i'l seny m'enterboleix.

Què dic murmuri, i ara?
No és cap murmuri, no!
Dins l'aigua són les naiades
qui entonen llur cançó.

Doncs, noi, deixa estar que cantin
i gai fes ton camí,
que l'aigua prou s'empassa
les rodes de molí!

Trad. JOAQUIM PENA.

EL REI DELS VERNS (*)

(GOETHE)

Qui colca de nit, el torb creuant?
Es un bon pare amb el seu infant;
a dins sos braços dû 'l dolç fillet,
l'estreny amb força per mor del fred.

—Fill meu, per què 'l rostre amagues així?
—Ai, pare, el Rei dels verns no és allí?
Corona i ròcec li veig portar!
—Fill meu, la boira ho fa semblar.

«Oh tendre nin : si sóm amics,
bentost sabràs uns jocs ben bonics;
xamoses flors prop la riba hi ha,
i la mare uns hàbits rics te darà.»

—Ai pare, el meu pare, sens tot açò
que 'l Rei dels verns diu amb feble ressò?
—Sossega 't, no t'espantis, fill meu,
ço ho fa 'l fullam que 'l vent breça lleu.

(*) *Del "Cançoner selecte„ vol. II.*

Les cançons que canta

En Vendrell

i la cançó

d'Amadeu Vives

LA BALENGUERA

estan publicades

i les ven

l'UNIÓ MUSICAL ESPANYOLA

filial de Barcelona

Concessionari: FRANCISCO MARTÍ

1 i 3, Portal de l'Angel

9587

58729

ORFEÓ CATALÀ

QUARESMA 1924
QUATRE CONCERTS
IV

Recital de Cançons

EMILI VENDRELL

PERE VALLRIBERA

Pianista acompanyant

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Dia 10 Abril de 1924, a tres quarts de deu del vespre

S21/30

PROGRAMA

I

LA FLORETA MERAVELLOSA ..... *BEETHOVEN*
ADELAIDA ..... *BEETHOVEN*
TU ETS EL REPÒS ..... *SCHUBERT*
AMOR SENS REPÒS..... *SCHUBERT*
RECOLLIMENT..... *WOLF*
OH AMADES GALTES! ..... *BRAHMS*

II

L'AMOR DEL POETA (poema) .... *R. SCHUMANN*

I. Quan era el ple del mes de maig. — II. D'en mig les meves llarmes. — III. El sol i la tórtora. — IV. Quan en tos ulls. — V. Copsar mon esperit voldria. — VI. Del Rin en l'ona sagrada. VII. No et duc rancor. — VIII. Si saber la flor mai podia. — IX. Ja sonen flautes i gralles. — X. Quan ma cançó em renova. — XI. Un jove ama una noia. — XII. D'un jorn estival en l'alba. — XIII. En somnis jo plorava. — XIV. T'obiro en somnis. — XV. Rondalles benaurades. — XVI. Oh falses trobes velles.

III

CANÇÓ MUNTANYENCA..... *MILLET*
PAISATGE DES DEL TREN ..... (estrena) *PLANÀS*
EL GRAN RAÏM ..... » *APEL·LES MESTRES*
CANTICEL ..... » *TOLDRÀ*
CANÇÓ DE GRUMET ..... » *TOLDRÀ*
CANÇÓ D'UN DOBLE AMOR .... » *PUJOL*
LA GINESTA ..... » *PUJOL*

Piano PLEYEL

E M I L I V E N D R E L L

tenor

Frederic Longàs
pianista acompanyant

P r o g r a m a

I

Vina prop meu..... BACH

La floreta meravellosa.....)
Adelaida.....) BEETHOVEN

L a truita.....)
El rei dels verns.....) SCHUBERT

II

El noguer.....) Schuman
En la solitud del bosc.....) SCHUMANN

Oh, aimades galtes.....) Brahms
Recolliment.....) BRAHMS

Ja és ací..... WOLF

III

Cançó tardoral ..... MORERA

Cançó..... LAMBERT

Romanç de Santa Llúcia.....)
Cançó de grumet.....) TOLDRA

Cançó de taverna..... A. MESTRES

Paisatge des del tren..... PLANAS

La ginesta..... PUJOL

./.

Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.
Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.
Quin goig, cremant sobre els pals
el gallaret de la festa:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pi!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.
Si el vent xiula entre les cordes,
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera,
amorós, un llavi fi.
Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

TOMAS GARCÉS.

ROMANÇ DE STA. LLÚCIA

Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels volts de la Plaça Nova
rondava amb la meva amor.

— Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi dejorn,
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molsa
i una enramada d'arboç,
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.
Ho posarem a migdia
dins del nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç!—

Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós.
tals paraules m'acudien
quan he vist la meva amor.

JOSEP M.ª DE SAGARRA.

LA GINESTA

La ginesta altra vegada!
La ginesta amb tanta olor!
Es la meva enamorada
que ve al temps de la calor.
Per a fer-li una abraçada
he pujat dat del serrat:
de la primera besada
m'ha deixat tot perfumat.
Feia un vent que enarborava,
feia un sol molt resplandent:
la ginesta's regirava
furiosa al sol rient.
Jo la prenc per la cintura:
l'estisora va en renou
desflorant tanta hermosura,
fins que'l cor me n'ha dit prou.
Amb un vimet que creixia
innoscent a vora seu,
he lligat la dolça aimia
ben estreta en un pom breu.
Quan l'he tinguda lligada
m'he girat de cara al mar...
M'he girat al mar, de cara,
que brillava com cristall;
he aixecat el pom enlaire
i he arrencat a corre avall.

JOAN MARAGALL.

7343 — ARTS GRÀFIQUES, S. A., SUCCESSORS D'HENRICH I C.ª — BARCELONA

Palau de la Música Catalana

Recital de cançons

EMILI VENDRELL

TENOR

BALTASAR SAMPER

PIANISTA

Dissabte, 30 Maig 1925, a 3/4 de 10 de la nit

PROGRAMA

I

VINA PROP MEU	*BACH*
RECITATIU I ARIA DE LA «PASSIÓ SEGONS ST. MATEU»	»
JOCS D'INFANTS	*MOZART*
DÉU LLOAT PER LA NATURA	*BEETHOVEN*
AMOR NOU, VIDA NOVA	»

II

LA TRUITA	*SCHUBERT*
LA PASTORELLA	»
EL NOGUER	*SCHUMANN*
NO'T DUC RENCOR	»
EN LA SOLITUT DEL BOSC	*BRAHMS*
LA PROCESSÓ	*CÉSAR FRANCK*
JA ÉS ACÍ	*WOLFF*

III

PRÓLEG.—CANÇÓ DE L'ESTRELLA	*ALIÓ*
SI TU FOSSES AQUÍ	»
CANÇÓ TARDORAL	*MORERA*
CANÇÓ DE GRUMET	*TOLDRÀ*
ROMANÇ DE STA. LLÚCIA	»
LA GINESTA	*PUJOL*

Piano "PLEYEL"

SI TU FOSSIS AQUÍ

(FRANCESC MATHEU)

Si tu fossis aquí, estimada meva,
si tu fossis aquí!
Com correríem flollejant sens treva
per l'hort i el jardí!

—

Pujaríem dejorn a les muntanyes
per veure el sol ixent,
fent gotejar sobre ton cap les canyes
humides del torrent.

—

A estones, de bracet i fent parella,
pendríem el camí,
tot fent-te pessigolles a l'orella
amb brots de romaní.

Tu voldries fugir, jo al teu darrera
vindria, i pas a pas
rependries amb mi per la drecera,
repenjadeta al braç.

—

Pantejant fadigada t'asseuries
en arribant al cim,
i assedegada a l'herba xuclaries
lo matinal roxim.

—

En ton cap lluiria la rosada
del sol als raigs vermells
i guarniria igual que una estelada
la nit de tos cabells.

I allí sobre la boira atapaïda
estesa com un vel,
gosaríem l'essència de la vida
a frec a frec del cel.

CANÇÓ TARDORAL

Tarda commosa com el meu cor;
en cada cosa plora el record
d'una besada.
Dolca estimada!

Tot sol faig via pel meu camí.
Ningú sabria venir-hi amb mi
sentint ma pena.
Tarda serena!

Dalt de la serra la llum se fon.
Canten la terra i el mar pregon
la cançó grisa.
I'l cel s'irisa!...

(J. LLONGUERAS)

CANÇÓ DE GRUMET

Adéu, turons de Marsella,
ja s'en van els mariners.
Tot just hem issat la vela
es gira un oratge fresc.
Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell:
si no sentim l'ocellada
ens duu romaní l'oreig.
Quin goig, de bon dematí.
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

LA PROCESSÓ

Déu s'atansa pel mig dels camps,
per fagedes i erms, per la florida prada.
Ja ve portat pel clergue i seguit de gentada.
An els càntics de l'home, ocell, uneix tos cants.
Se deturen.
La gent entorn de bella alzina,
baix l'Hòstia divinal,
amb greu fervor s'inclina.
Oh sol! nimba al bon Déu
de flames fulgurants.
An els càntics de l'home, ocell, uneix tos cants.
Oh flors! ara amb l'encens confongueu vostre flaire.
Gran festa, tot relluu; perfums embaumen l'aire!
Déu s'atansa pel mig dels camps.

Trad. J. Pena.

JA ÉS ACÍ

Primavera, ja ets ací;
t'han portat les orenetes:
s'ompla el bosc de violetes
i de roses el jardí!

De la terra humida
brota la florida!
Ah, mireu!
Què és això que's veu?

Primavera, ets tu,
Tu, que'm dus la vida!
Ah, ets tu!

Trad. Apeles Mestres.

PRÓLEG

(Francesc Matheu)

Cançons d'amor qu'he dictades
de dintre mon cor eixiu
alegres com a bandades
d'aucellets deixant el niu.

CANÇÓ DE L'ESTRELLA

I

A un brillant estel
li digué la terra:
— Floreta del cel,
posa't en ma serra!—
Quan veu que s'hi posa,
ma Pàtria ditxosa
li diu amb amor:
Floreta o estrella,
flor d'or,
floreta o estrella,
posa't en mon cor!

II

L'estrellada nit
ne té gelosia,
i en son camp florit
ara la voldria.
Mes ma Pátria bella
diu a sa poncella
sempre amb més amor:
Roseta o estrella,
flor d'or,
roseta o estrella,
queda't en mon cor!

(J. Verdaguer)

VINA PROP MEU

Vina prop meu,
digna't somriure'm;
quin dolç encant tindrà
llavors per mi la mort!

Joia sens nom,
mort beneïda;
sentir tos dits tan dolços
cloure suaument
mos ulls tots plens d'amor!

Trad. Joaquim Pena.

RECITATIU I ARIA
DE LA «PASSIÓ SEGONS ST. MATEU»

Arioso

Jesús res diu;
no el torba la falsia
i així vol demostrar-nos
que, per salvà'ns, de l'agonia
voldrà sofrir-ne el dolor viu.
L'exemple ens dóna amb son patí,
Jesús, Mestre diví.
An Ell en tot devem semblar-nos.

Aria

Pacient,
sofriré, oh món, tes fiblades;
voldré rebre injustament
vils afronts.
Oh cor meu! tes intencions
envers Déu van endreçades.

Trad. Gibert-Pujol.

JOCS D'INFANTS

Complerta alegria
trobem sens parar,
dalim tot el dia
pel goig de jugar.
Fem crits i cantades,
correm pel jardí;
les herbes mullades
ens fan de coixí.

La flor s'esbadella
si ens mira passar;
sentint-nos, l'aucella
comença a cantar;
i a sota l'alsina
que ens bressa tan bé,
la font que rondina
més fresca devé.

Correm per la plana
vestida d'encants;
ballem la sardana
donant-nos les mans.
Fent crits i gatzara
veiam qui és més boig,
vermella la cara
i el cor ple de goig.

Anem, nens i nenes,
rient i cantant;
juguem, que les penes
qui sap quan vindran...
Passem per la vida
ballant somrisents
la dansa florida
dels anys ignoscents.

Trad. Pere J. Bassegoda.

322/322

DÉU LLOAT PER LA NATURA

Pregona'l cel de l'Etern la grandesa
i exalça august son nom arreu.
De terra i mars la lloança es palesa;
vibrar ou l'hom llur sacra veu.

Qui ordena'ls ritmes d'estels en l'alçària?
Qui'l sol fa eixir d'abim pregon?
Radiant lluu l'astre en la immensa llunyària
i com un hèroe creua'l món!

Retindre deus la lliçó ben apresa
que a cada punt Natura't dón.
La força, l'ordre, la immensa saviesa,
no't diuen res del Rei del món?

Qui pot dels astres conèixer l'essença?
Qui un gra de sorra pot capí?
Perquè viu tot? Fes a Déu reverença!
Ell sempre't diu: confia en mi!

Trad. J. Pena.

AMOR NOU, VIDA NOVA

Cor, cor meu, què tens, què't passa?
Què t'acora amb tal neguit?
Ja la vida nova't lassa!
Ja no tens l'antic dalit!
Lluny és ara qui estimares,
lluny partia i tu plorares,
lluny tes cuites s'en dugué.
Com escaure açò pogué?

T'ha encisat sa jovenesa,
eixa imatge tota amor,
eix esguard tot ell puresa,
com poder dominador?

D'eix poder si'm vull sostraure,
si sots d'ell no vull més raure,
tot seguit torneu-me a obrí,
ai! vers ella'l ver camí!

Dins sa troca misteriosa,
qui desfer-se mai podrà,
la donzella desdenyosa
pres me té i no'm vol deixâ;
fins que'l seu voler s'ablani,
viure dec com ella'm mani.
Quina muda'l cor sentí!
Ai amor, fuig lluny de mi!

Trad. J. Pena.

LA TRUITA

A dins la torrentera
la Truita vigilant,
d'ací d'allà, lleugera,
saltava capbuçant.

A ran de l'aigua blava
jo anava poc a poc,
i el meu mirâ encisava
la gràcia del seu joc.

Enfront, a l'altra riba,
vell pescador pacient
llençava envers l'esquiva
son ham inútilment.

Vaig dir-li: «Aquesta lluita,
perduda tens, bon jai!
Ton ham, la llesta Truita,
no picarà pas mai.»

El pescador s'em gira
i en eix instant mateix
el fons de llot regira
i l'aigua enterboleix.

El vell, de mi es revenja.
La canya ha retirat...
i del seu ham hi penja
el pobre peix burlat!

Trad. Pere J. Bassegoda.

LA PASTORELLA

La bella pastoreta
contenta al prat s'en va,
voltada d'ovelletes
cantada alegre fa.

Si amb tendre i franca amor
agrada al seu pastor,
la bella pastoreta
contenta prou serà!

La bella pastoreta
contenta al prat s'en va
voltada d'ovelletes
cantada alegre fa!

Trad. J. Pena.

EL NOGUER

Verdeja un noguer devant la llar;
fresca ufana
llença el fullatge qui'l fa ombrejar.

Florida abundosa'l fa gentil;
fina brisa
va breçolant-lo amb bés sobtil.

Les flors xiuxiuegen tendrament;
colltorçant-se,
junta llurs calzes petó fervent.

Es d'una donzella llur xiu-xiu,
i ella somnia
dia i nit sens saber-ne el motiu.

Botzinen... mes qui pot heure esment
d'eix xiu-xiu?
Parlen del nuvi i de l'any vinent.

La noia escolta i l'arbre's mou;
d'ànsia plena,
somni dolç ses parpelles clou!

Trad. J. Pena.

NO'T DUC RENCOR

No't duc rencor, mal que s'em trenqui'l cor!
Oh ma perduda amor! no't duc rencor!
Si't fa radiar dels diamants l'esclat,
tens negre'l cor, on d'ells ni un raig no ha entrat.

Temps ha que ho sé! En somnis ans jo't veia,
vegí la nit que'l cor tan negre't feia,
vegí la vibra qui't va'l cor xuclant,
vegí, oh amor, que és ta dissort molt gran!

Trad. J. Pena.

EN LA SOLITUD DEL BOSC

An els teus peus m'estava
a dintre el bosc soliu;
l'aire entre el brancatge
passava fugitiu.

Damunt ta dolça falda
ma testa reposí.

Les meves mans tremoloses
als teus genolls creuí.

La tarda s'esblaimava,
s'anava a pondre'l sol,
i al lluny, al lluny cantava,
cantava un rossinyol.

Trad. F. Pujol.

V

LA VIDA DE LA GALERA

«La vida de la galera
és molt llarga de contar.»
Els rems empenyen la barca
i el meu cor va sospirant.
Els sospirs que el meu cor feia
se me'ls enduia el mestral.
Amor, bé m'esperarieu,
amor.

Ai, mestral, tu que tens ales,
porta-li el meu sospirar,
posa'l damunt els seus llavis
cansats de tant d'esperar.
El meu braç no el cansa l'ona,
el rem no s'atura mai.
Amor, bé m'esperarieu,
amor.

El meu braç no el cansa l'ona
traidora, ni el vent brau.
El rem talla l'aigua clara
com una espasa tallant
i de nit degota perles,
estrelles i diamants.
Amor, bé m'esperarieu,
amor.

Les perles i les estrelles,
amor, per a vós seran.
Guardo les meves besades
pels vostres llavis cremants
i us enyora l'abraçada
ampla i forta del meu braç.
Amor, bé m'esperarieu,
amor.

Amor, bé m'esperarieu...
Diga-li ben baix, mestral.
Si duc al cor l'esperança
el mar se torna manyac;
els delfins salten i riuen
i hi ha una gavina al pal.
Amor, bé m'esperarieu,
amor.

Els delfins salten i riuen
i hi ha una gavina al pal.
La vela sembla de plata,
em sento més lliure el braç.
La vida de la galera
ara és dolça de contar.
Amor, bé m'esperarieu,
amor.

TOMÀS GARCÉS

Oliva de Vilanova, imp. - Barcelona

5 de maig de 1924

TEXT
DE LES CANÇONS D'AQUEST PROGRAMA

Les garbes dormen al camp

Les garbes dormen al camp.
Déu els do bona dormida.
Segueix la guatlla el reclam
— la niarada avorrida.

Juliol ens duu l'aram
dins la posta benèida.
Les garbes dormen al camp,
que la sega ja és finida.

El repòs del verd fullam
a l'ocellada convida.
Les garbes dormen al camp,
garbes seques sense vida.

Passa l'euga com un llamp
sense fer cas de la brida.
Les garbes dormen al camp
i l'ombra l'ha esfereïda.

Ai, encara servo el ram,
i l'estimada és partida...
Les garbes dormen al camp,
Déu els do bona dormida!

JOSEP M.ª DE SAGARRA

Romanç de Santa Llúcia

Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels volts de la Plaça Nova
rondava amb la meva amor.

— Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi dejorn,
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molsa
i una enramada d'arboç,
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.
Ho posarem a migdia
dins del nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos;
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç! —

Perquè avui és Santa Llúcia
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meva amor.

JOSEP M.ª DE SAGARRA

IV

CANÇÓ DE BRESSOL

«Sant Jordi del Corredor
feu-me dormi aquesta nina,
que son pare n'és al camp
a collir menta florida.»

De bon matí se n'ha anat;
tot just despuntava el dia
i l'estrella de l'amor
era un brot de tarongina.
La rosada del matí
era un plor de pedres fines.
Dorm, infant,
que ton pare n'és al camp
a collir menta florida.

Apartarà els esbarzers
quan el punxin les espines.
Espines, feu-vos enllà;
vina, la menta florida.
Quan passa el seu cavall blanc
l'ocell tremola i refila.
Dorm, infant,
que ton pare n'és al camp
a collir menta florida.

La selva s'aclarirà,
que la lluna l'il·lumina.
Sota la llum de la nit
l'herba florida fugia,
però els ulls del cavall blanc
en la fosca l'endevinen.
Dorm, infant,
que ton pare n'és al camp
a collir menta florida.

Dorm, infant, que el sòn és dolç
i l'oratjol hi convida.
Demà, de bon dematí,
ton pare serà a la llinda.
Que et trobi dintre el bressol
com una estrella dormida.
Dorm, infant,
que ton pare n'és al camp
a collir menta florida.

III

CANÇÓ DE GRUMET

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem hissat la vela
es gira un oratge fresc.
Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens dú romaní l'oreig.
Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

Infla't vela, llisca vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.
Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.
Quin goig, cremant sobre els pals,
el gallaret de la festa:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pi!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.
Si el vent xiula entre les cordes,
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera,
amorós, un llavi fi.
Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Vinyes verdes vora el mar

Vinyes verdes vora el mar,
ara que el vent no remuga,
us feu més verdes i encar
teniu la fulla poruga,
vinyes verdes vora el mar.

Vinyes verdes, dolç repòs
vora la vela que passa;
cap al mar bincleu el cos
sense decantar-vos massa,
vinyes verdes, dolç repòs.

Vinyes verdes que dieu adéu
al llagut i a la gavina,
i al fi serrellet de neu
que ara neix i que ara fina...
Vinyes que dieu adéu!

Vinyes verdes del meu cor...
Dins del cep s'adorm la tarda,
raïm negre, pàmpol d'or,
aigua, penyal i basarda.
Vinyes verdes del meu cor...

Vinyes verdes vora el mar,
verdes a punta de dia,
verd suau de cap al tard...
Feu-nos sempre companyia,
vinyes verdes vora el mar!

JOSEP M.ª DE SAGARRA

L'ombra del lledoner

I

A L'OMBRA DEL LLEDONER

A l'ombra del lledoner
una fadrineta plora.
La tarda mor dalt del cim
i llisca per la rossola,
l'esfilagarsen els brucs,
la tenebra se l'emporta.
La noia plora d'enyor:
el lledoner no fa ombra.
Fadrina, l'amor és lluny;
enllà, la carena fosca.

Si passava un cavaller...
Du el cavall blanc de la brida.
L'arbre li dóna repòs,
l'oratge, manyac, arriba.
Al cel la llum de l'estel
és la rosada del dia.
— Cavaller, l'amor és lluny;
amb l'ombra i el cant fugia.
— Fadrina, l'amor és lluny;
per l'ampla plana camina.

La nit sospira, la nit,
el bosc, la riera clara.
Les branques del lledoner
són fines i despullades;
fulla i ocell n'han fugit
però hi crema l'estelada.
Fadrina, l'amor és lluny;
demana'l a punta d'alba,
quan l'ombra del lledoner
s'allargui com un miracle.

II

CANÇÓ DE COMIAT

«Adéu, galant terra, adéu!»
Adéu-siau, vinya verda,
flor seca del caminal
lledoner de bona ombreta.
Ja no m'assec al pedrís
ni me breça la riera.
Adéu, galant terra, adéu.

Les lloses d'aquell bancal
són ombrejades i fresques.
Els lledoners de la font
han tret una fulla tendra,
i els ceps faran bon raïm
quan els oregi el setembre.
Adéu, galant terra, adéu.

Els ceps faran bon raïm
i llum viva les estrelles.
Vindran les nits de l'estiu,
la mar quïeta i estesa
llambrant sota el cop dels rems,
tallada per la carena.
Adéu, galant terra, adéu.

Vindran les nits de l'estiu,
la tardó i la primavera,
les boires que baixa el cim,
el crit de les arenetes.
I sempre el respir del mar
i el batec de les estrelles.
Adéu, galant terra, adéu.

Adéu, muntanya, pedrís,
paret blanca de l'església,
aigua clara de la font,
plata de les oliveres,
olor mullada dels horts,
estrella, riera, vela.
Adéu, galant terra, adéu!

CANTICEL, d'En Toldrà,

i

LA GINESTA i CANÇÓ D'UN DOBLE AMOR,

d'En Pujol,

donades en primera audició per *N'EMILI VENDRELL,*

són publicades en la col·lecció

LES NOSTRES CANÇONS

UNIÓ MUSICAL ESPANYOLA, FILIAL DE BARCELONA

Conc. FRANCISCO MARTÍ: 1 i 3, Portal de l'Angel

4647.— ARTS GRÀFIQUES, S. A., SUCCESSORS D'HENRICH I C.ª

LES NOSTRES CANÇONS

MELODIES PER A CANT I PIANO

I. **Mompou, F.**-L'hora gris 2'50
poesia de ***

II. **Lamote de Grignon, J.** «Ros ton cabell...». . . . . 2'50
poesia de G. Zanné

III. **Pahissa, J.**—Per un bes 2'50
poesia de J Lleonart

IV. **Lamote de Grignon, J.** «Uns llavis...». . . . . 2'50
poesia de G. Zanné

V. **Toldrà, E.**—Abril-Maig. 3'50
poesies de T. Catasús

VI. **Pujol, F.** — El mal de l'amor . . . . . 2'50
poesia de J. M.ª Folch i Torres

VII. **Buxó, T.**—Dintre'l jardí 2'50
poesia de J. Verdaguer

VIII. **Pahissa, J.**— El bastó. . 2'50
poesia de J. Pijoan

IX. **Pérez Moya, A.**— Brindis-Aubada. . . . . 2'50
poesies de F. Matheu-A Gallard

X. **Samper, B.**— Glosa. . . . 2'50
poesia de Maria A. Salvà

XI. **Morera, E.**--Lo que't diria--Melangía--Serenata--Cançó tardoral— De bon mati - Ont ets amor -A un roser — Confidència 8
poesies de Guayanbens—Iglesias — Llongueras — Catasús

XII. **Lambert, J.**—Una cançó teixiré . . . . . 2'50
poesia de M. Saperas

XIII. **Lozano, C.** —«Has permés que t'estimés...». . . . 2'50
poesia de X. Gambús

XIV. **Llongueras, J.**-Mai més l'amor tornarà. . . . . 2'50
poesia de J. Llongueras

XV. **Zamacois, J.** — Non, non, nonetes . . . . . 2'50
poesia de J. Casas Vila

XVI. **Lozano, C.**—Florestal 2'50
poesia de Joan M.ª Guasch

XVII. **Cumellas Ribó, J.** — Pagesívola . . . . . 2'50
poesia A. Martínez Seriñà

XVIII. **Pahissa, J.**—Cançó de lladre . . . . . 2'50
poesia popular

XIX. **Lozano, C.**—Les roses 2'50
poesia de J. Maragall

XX. **Borrás de Palau, J.**— No't coneixia. . . . . 2'50
poesia de M. Domènech de Cañellas

XXI. **Borguñó, M.**--Comiat 2'50
poesia de J. Sellarés

XXII. **Millet, Ll.**-- La Balalí 2'50
poesia de Ll. Millet

XXIII. **Gols, X.**-Hebé un matí 2'50
poesia de J. Gols

XXIV. **Toldrà, E.** — Canticel 2
poesia de J. Carner

XXV. **Cassadó, J.** — Cançó d'Octubre . . . . . 2'50
poesia de Apeles Mestres

XXVI. **Manén, J.**—Lo frare--Lo diví estel 3

XXVII. **Borràs de Palau, J.**-- Aimada . . . . . 2'50

XXVIII. **Pujol, F.**—La ginesta 2'50
poesia de J. Maragall

XXIX. **Pujol, F.**- Cançó d'un doble amor. . . . . 2'50
poesia de J. Carner

UNIÓ MUSICAL ESPANYOLA - Filial de Barcelona

Concessionari: FRANCISCO MARTI - Barcelona - Portal de l'Angel, 1 i 3

4273— ARTS GRÀFIQUES, S. A. SUCCESSORS D'HENRICH I C.ª — BARCELONA

CANTICEL, d'En Toldrà,

i

LA GINESTA i CANÇÓ D'UN DOBLE AMOR,

d'En Pujol,

donades en primera audició per *N'EMILI VENDRELL,*

són publicades en la col·lecció

LES NOSTRES CANÇONS

UNIÓ MUSICAL ESPANYOLA, FILIAL DE BARCELONA

Conc. FRANCISCO MARTÍ: 1 i 3, Portal de l'Angel

4647.— ARTS GRÀFIQUES, S. A., SUCCESSORS D'HENRICH I C.ª

LES NOSTRES CANÇONS

MELODIES PER A CANT I PIANO

I. **Mompou, F.**-L'hora gris 2'50
poesia de ***

II. **Lamote de Grignon, J.** «Ros ton cabell...». . . . . 2'50
poesia de G. Zanné

III. **Pahissa, J.**—Per un bes 2'50
poesia de J. Lleonart

IV. **Lamote de Grignon, J.** «Uns llavis...». . . . . 2'50
poesia de G. Zanné

V. **Toldrà, E.**—Abril-Maig. 3'50
poesies de T. Catasús

VI. **Pujol, F.** — El mal de l'amor . . . . . 2'50
poesia de J. M.ª Folch i Torres

VII. **Buxó, T.**—Dintre'l jardí 2'50
poesia de J. Verdaguer

VIII. **Pahissa, J.**— El bastó. . 2'50
poesia de J. Pijoan

IX. **Pérez Moya, A.**— Brindis-Aubada. . . . . 2'50
poesies de F. Matheu-A Gallard

X. **Samper, B.**— Glosa. . . . 2'50
poesia de Maria A. Salvà

XI. **Morera, E.**--Lo que't diria--Melangía--Serenata--Cançó tardoral— De bon mati - Ont ets amor -A un roser — Confidència 8
poesies de Guayanbens—Iglesias — Llongueras — Catasús

XII. **Lambert, J.**—Una cançó teixiré . . . . . 2'50
poesia de M. Saperas

XIII. **Lozano, C.** —«Has permés que t'estimés...». . . . 2'50
poesia de X. Gambús

XIV. **Llongueras, J.**-Mai més l'amor tornarà. . . . . 2'50
poesia de J. Llongueras

XV. **Zamacois, J.** — Non, non, nonetes . . . . . 2'50
poesia de J. Casas Vila

XVI. ~~**Lozano, C.**~~—Florestal 2'50
poesia de Joan M.ª Guasch

XVII. **Cumellas Ribó, J.** — Pagesívola . . . . . 2'50
poesia A. Martinez Seriñà

XVIII. ~~**Pahissa, J.**~~—Cançó de lladre . . . . . 2'50
poesia popular

XIX. ~~**Lozano, C.**~~—Les roses 2'50
poesia de J. Maragall

XX. **Borrás de Palau, J.**— No't coneixia. . . . . 2'50
poesia de M. Domènech de Cañellas

XXI. **Borguñó, M.**--Comiat 2'50
poesia de J. Sellarés

XXII. **Millet, Ll.**-- La Balalí 2'50
poesia de Ll. Millet

XXIII. **Gols, X.**-Hebé un matí 2'50
poesia de J. Gols

XXIV. ~~**Toldrà, E.**~~ — Canticel 2
poesia de J. Carner

XXV. **Cassadó, J.** — Cançó d'Octubre . . . . . 2'50
poesia de Apeles Mestres

XXVI. **Manén, J.**—Lo frare--Lo diví estel 3

XXVII. ~~**Borràs de Palau, J.**~~-- Aimada. . . . . 2'50

XXVIII. ~~**Pujol, F.**~~—La ginesta 2'50
poesia de J. Maragall

XXIX. ~~**Pujol, F.**~~- Cançó d'un doble amor. . . . . 2'50
poesia de J. Carner

UNIÓ MUSICAL ESPANYOLA - Filial de Barcelona

Concessionari: FRANCISCO MARTI - Barcelona - Portal de l'Angel, 1 i 3

4273— ARTS GRÀFIQUES, S. A. SUCCESSORS D'HENRICH I C.ª — BARCELONA

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"

DE BARCELONA

CURS ONZÈ : 1923 - 24 - CONCERT ~~VUITÈ~~ DEJÈ

LUCIE CAFFARET
piano

EMILI VENDRELL
tenor

EDUARD TOLDRÀ
piano

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dilluns, 5 de maig
~~Dimecres, 12 de març~~ de 1924

a tres quarts de deu
del vespre

Per deferència a l' "Associació de Música de Cambra" i al tenor Emili Vendrell, ha accedit a encarregar-se de la part de piano de les cançons, el seu propi autor, mestre Eduard Solà

PROGRAMA

I

SCARLATTI — Dues Sonates

MOZART — Sonata en re major
Allegro
Adagio
Allegretto

~~Lucie Caffaret~~
piano

II

CHOPIN — { Nocturn en do menor
Vals en la bemol

ALBENIZ — El Puerto

RAVEL — Pavane pour une Infante défunte

~~SAINT-JAËNS~~
ROUSSEL — Ronde

SAINT-JAËNS — Toccata

~~Lucie Caffaret~~
piano

III

ESTRENA de les cançons de

EDUARD TOLDRÀ

Les garlues dormen al camp
Romanç de Santa Llúcia
Vinyes verdes vora el mar
lletra de JOSEP Mª de SAGARRA,
i del cicle
L'ombra del lledoner
I — a l'ombra del lledoner
II — Cançó de comiat
III — Cançó de grumet
IV — Cançó de bresol
V — La vida de la galera,
lletra de TOMÀS GARCÉS

~~EMILI VENORELL~~
cant i piano
Piano PLEYEL
Exclusivament per
als socis

Concerts vinents

Diumenge, 18 de maig

FESTIVAL RAVEL

en el qual prendran part, demés del propi

MAURICE RAVEL,

els eminents artistes

MARCELLE GERAR, cantatrice
ROBERT CASADESUS, piano
MARIUS CASADESUS, violí
ROBERT MARECHAL, violoncel

Seran incloses en el programa les dues més recentes produccions del gran compositor francès:

Ronsard a son âme, cant i piano
Tzigane, violí i piano
completant-se la sessió amb la primera audició de la
Sonata per a violí i violoncel,
diversos melodies, i el
TRIO en la menor
considerat com l'obra mestra de Ravel, en el gènere "~~trasso~~ de "música de cambre"

Dimarts, 20 de maig

Extraordinària sessió de música coral catalana i estrangera en honor de

MAURICE RAVEL,

a càrrec del glorió

ORFEO CATALÀ,

dirigit pel mestre LLUIS MILLET,
figurant en programa les obres

GARIDETA
TRES OCELLETS DEL PARADÍS
NO ANEU PAS AL BOSC D'ORMONDA

de les quals és autor

MAURICE RAVEL

Fulla separada per anar encara en taula amb els programes

L'ISTIU S'ATANSA....

i amb l'istiu, les vacances, el camp, la platja, i grans espais de llenyes, que les persones de gust dedeguen a la bóna música.

suggestes

Enguany la música catalana, cal que sigui especialment proferida.

Demaneu la col·lecció "LES NOSTRES CANÇONS" en la qual, amb nom glorioso del nostre renaixement literari, des de Mn. Verdaguer, Apeles Mestres i Maragall, fins a Pujol i Carner, han vistat exquisides composicions els nostres trompers, Lamote, Pahissa, Toldrà, Prió, Bruó, Pérez Moya, Samper, Moreu, Lambert, Lozano, Llongueras, Zamacois, Cumellas, Ribó, Bovis de Parlan, Borguñó, Millet, Vals, Casadó i Marés.

La materia casa editora té en curs de publicació ~~col·lecció~~ delicioso que avui s'estrena

1 cicle

L'OMBRA DEL LLADONER,

composta de cinc bellissimes cançons en les quals les paraules subtils i graciosament evocadores de TOMÀS GARCÉS, el jove poeta que s'ha imposat més ràpidament entre nosaltres, han donat lloc a una de les més inspirades i més ben resoltes creacions de EDUARD TOLDRÀ, com les vèiem en "agnesta" concert de l'Associació de Música de Cambra"

Molt fetit i central

Adressar les comàndes a U.M.E.
Filial de Barcelona. Concessionari, FRANCISCO MARTÍ,
Portal de l'Angel, 1è 3

Associació de Música de Cambra

(1

5 maig 1924

TEXT

de les cançons d'aquest programa

Cançó

Les garbes dormen al camp.
Déu els do bona dormida.
Segueix la gratlla el reclam
— la miarada avorrida

Julivol ens duu l'aram
dins la posta beneïda.
Les garbes dormen al camp,
que la sega ja és finida

El repòs del verd pullam
a l'ocellada convida.
Les garbes dormen al camp,
garbes segues sense vida.

Passa l'eriga com un llamp
sense fer cas de la bruida.
Les garbes dormen al camp
i l'ombra l'ha esfereïda.

Ai, encara sento el ram,
i l'estimada és partida....

Les gartes dormen al camp,
Déu els do bona dormida!

Josep Sn.ª de Sagarra

Romanç de Santa Llúcia

Perquè avui es Santa Llúcia,
dia de l'any glorió,
pels volts de la Plaça Nova
rondava amb la meva amor.

— Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi dejorn,
que una mica de muntanya
aluqui nostra tristor.
Comprarem grapats de molça
i una enramada d'arboç,
i una blanca molinera,
i una oveller i un pastor.
Heu posarem a mig dia
dins del nostre menjador,
i abans de sure a la tanda
ens ho mirarem tots dos;
que una mica de muntanya
ens pot el menjar més dolç! —

S187/272

Perquè avui és Santa Llúcia
dia de l'any glorió,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meva amor.

Josep Mª de Lagarda

Vimyes verdes vora el mar

Vimyes verdes vora el mar,
ara que el vent no remuga,
us fan més verdes i encar
tenin la fulla fronga,
vimyes verdes vora el mar.

. . . . . .

Vimyes verdes, dolç rufiò
vora la vela que passa;
cap al mar binclen el cos
sense decantar-vos massa,
vimyes verdes, dolç rufiò.

. . . . . .

Vimyes verdes que dien adéu
al llagut i a la gaviota,
i al fi sovellet de neu
que ara neix i que ara fina...
Vimyes que dien adéu!

5927/319

Vinyes verdes del meu cor...
Dins del cep s'adorm la tarda,
raïm negre, pàmpol d'or,
aigua, penyal i basarda.
Vinyes verdes del meu cor...

Vinyes verdes vora el mar,
verdes à punta de dia,
verd matí de cap al tard...
Feu-nos sempre companyia,
vinyes verdes vora el mar!

Josep M.ª de Sagarra

L'ombra del Madonner

{ Aquest títol és gran que els altres títols

I

El text de les cinc primeres cançons del llibre adjunt

5821/374

A compte del programa del dilluns

(només fletta el text del progr. propiament dit)

L'ISTIU S'ATANSA....

i amb l'istiu, les vacances, el camp, la platja, i grans espais de lleure, que les persones de gust dediquen sovint a la bona música.

Enguany la música catalana cal que sigui especialment preferida.

Demaneu la col·lecció «LES NOSTRES CANÇONS» en la qual, amb lletra de gloriosos noms del nostre renaixement literari, des de Mn. Verdaguer, Apeles Mestres i Maragall fins a Pijoan i Carner, han creat exquisides composicions els mestres Mompou, Lamothe, Pahissa, Toldrà, Pujol, Buxó, Pérez Moya, Samper, Morera, Lambert, Lozano, Llongueras, Zamacois, Cumellas Ribó, Borràs de Palau, Borguñó, Millet, Gols, Cassadó i Manen.

La mateixa casa editora té en curs de publicació el deliciós cicle que avui s'estrena

L'OMBRA DEL LLEDONER,

composta de cinc bellíssimes cançons, en les quals les paraules subtils i graciosament evocadores de TOMÀS GARCÉS, el jove poeta que s'ha imposat més ràpidament entre nosaltres, han donat lloc a una de les més inspirades i més ben resoltes creacions de

EDUARD TOLDRÀ

com ho veureu en aquest concert de l'
«Associació de Música da Camera».

Adresseu els encàrrecs a U. M. E.
Filial de Barcelona. CONCESSIONARI : FRANCISCO MARTÍ
Portal de l'Angel, 1 i 3

Lundi dernier, la "Associació de Música de Cambra" nous offrit, certainement, ~~nous~~ l'un de ses meilleurs ~~séances~~ concerts de la season. — Nous avions un bon souvenir de Mlle Caffaret, qui s'était produit en très habile pianiste il y a quelques années, en collaboration avec deux autres artistes, composant le Trio Caffaret.

Le choix du programme, où l'on ~~voyait~~ voyait des compositions de valeur indiscutable, nous donnait à l'avance une idée du bon goût et de la claire intelligence de Mlle. Caffaret.

En effet, les interprétations de la jeune pianiste française s'imposent tout-de-suite par sa belle musicalité, ~~dans~~ remplie du meilleur sentiment. Le phrasé est toujours distingué; l'accent, bien remarqué; le rythme, juste; la nuance dosifié avec maîtrise; le mécanisme, d'une clarté jamais affaiblie, jaillissant les notes avec une pureté et une précision nous

3187/29.1

apportant le plaisir le plus ravis-
sant.

5987/492

NO OBLIDEU

que els eminents artistes

BLANCA SELVA
JOAN MASSIÀ

donaran el seu DARRER CONCERT
DIUMENGE VINENT, TARDA
amb un programa formidable

SONATA A KREUTZER

creació màxima de SELVA-MASSIÀ

SONATA, Mozart.
TRINO DEL DIABLE
RONDÓ, Beethoven.
SARDANA, Garreta.

i altres obres de virtuositat i lluïment.

Cal reconéixer que aquest Concert, per l'importància excepcional del programa i la calitat de les interpretacions d'aquests il lustres concertistes, constituirà un dels esdeveniments més importants del present curs.

CONCERTS BLAUS

11301

CONCERTS BLAUS

BEETHOVEN ANECDOTIC I LIRIC

BEETHOVEN ANECDOTIC

per CARLES SOLDEVILA

Semblança física. - El seu caràcter. - La sordera. - El seu orgull. La seva moral. - Les seves amors. - Les seves idees. - La seva mort.

BEETHOVEN LIRIC

per EMILI VENDRELL

A L'AMADA LLUNYANA (cicle complert)
ADELAIDA - CANÇONS ESPIRITUALS
Cançó de Maig. - Amor nou, vida nova - etz.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dimarts, 14 Juny 1927, a la nit

Requesens.-Carmen, 114

392/41

CONCERTS BLAUS

BEETHOVEN ANECDOTIC I LIRIC

BEETHOVEN ANECDOTIC

per CARLES SOLDEVILA

Semblança física. - El seu caràcter. - La sordera. - El seu orgull. La seva moral. - Les seves amors. - Les seves idees. - La seva mort.

BEETHOVEN LIRIC

per EMILI VENDRELL

A L'AMADA LLUNYANA (cicle complert)
ADELAIDA - CANÇONS ESPIRITUALS
Cançó de Maig. - Amor nou, vida nova - etz.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dimarts, 14 Juny 1927, a la nit

Requesens.-Carmen, 114

5197/412

CONCERTS BLAUS

BEETHOVEN ANECDOTIC I LIRIC

BEETHOVEN ANECDOTIC

per CARLES SOLDEVILA

Semblança física. - El seu caràcter. - La sordera. - El seu orgull. La seva moral. - Les seves amors. - Les seves idees. - La seva mort.

BEETHOVEN LIRIC

per EMILI VENDRELL

A L'AMADA LLUNYANA (cicle complert)
ADELAIDA - CANÇONS ESPIRITUALS
Cançó de Maig. - Amor nou, vida nova - etz.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dimarts, 14 Juny 1927, a la nit

Requesens.-Carmen, 114

387/413

III

Aus qui feu als cims volada,
còrrec lleu qui fas camí,
si veieu la meva amada
dàu-li molts saluts per mi.
Si ara, núvols, l'heu mirada
trista per la vall vení,
feu que vegi reflectada,
mon imatge en vostre sí.
Dins del bosc si l'heu trobada,
qui tot mustec ja's marcí,
feu-li, moixoneta, cantada,
boi dient-li'l meu sofrí.
Porta, tebia ponentada,
vers qui fa mon cor glatí,
ma complanta ja esblaimada
com el sol que va a morí
Duu ma veu enamorada,
còrrec lleu qui fas camí,
dintre ta corrent inflada
per mes llàrmes sense fí!

IV

D'eixos núvols l'ampla estesa,
d'eixes aus el gai estol,
poden veure't, oh dolcesa!
Qui pogués seguir llur vol!
D'eix ventet seràs joguina,
quan t'amoixi'l rostre bell
i els rutllets de seda fina.
Qui pogués besar-te amb ell!
Si eix torrent qui ve a trobar-te,
desde'ls cingles fent camí,
si't pogués emmirallar-te
dur ta imatge fins a mí!

V

El Maig ara torna, floreix el verd prat,
l'oreig afalaga suau i entebiat,
refà'l xaragall sa cantada.
Revé l'oreneta al teulat amical,
bastint afanyosa l'hostatge nuvial
on trobi l'amor bella estada.
Aplega l'aucella per l'erm i l'ombriu
tendrívola brosta per dur-la al seu niu
i brots per l'escalf de la cria.
Fidel la parella s'acobla i gaudeix;
l'hivern separava-ls i el Maig els uneix,
qu'ell porta als amants l'alegria.
El Maig ara torna, floreix el verd prat,
l'oreig afalaga suau i entebiat;
mes jo no puc ser prop l'amada!
Si tots els amants Primavera junyí,
tan sols per nosaltres jamai resplendí;
sols llàrmes ens duu sa tornada.

VI

Reb aqueixos cants, aimia,
com presents del cor volgut;
canta-ls tu quan morí'l dia,
boi polçant el dolç llaut.
Quan el roig capvespre's fongui
dins la blava i quieta mar,
quan el raig darrer se pongui
rera'l cim que va a daurar,
quan tu cantis eixes troves
que t'endreça mon amor
com les més senceres proves
d'un daler qui es tot xardor;
endolcir deu tal cantada
de l'absença'l dol tan gran,
i a n'el de l'estimada
dur del cor volgut el plant!

LA BESADA

(C. F. WEISSE)

Trobant-me ab Cloe sol, volguí
besar-la d'amagat;
prò'm menaçà de fer un crit
si jo era tan gosat.

Mes jo, atrevit, la vaig besà,
anc que la contra'm fés.
—Y va cridar?
—Oh prou, cridà,
mes... força estona aprés.

ADELAIDA

(MATTHISON)

Sol i vern pel jardí l'amat passeja,
que una llum encisera i dolça inonda
per les branques en flor passant poruga,
Adelaida!

En la clara corrent, en l'Alp blanquíssim,
en els núvols daurats del cel de posta,
en la volta estelada lluu ta imatge,
Adelaida!

L'aura al vespre entre el tendre llor mormola,
flors de maig per la gleva xiuxiuegen,
brunz l'onada i el rossinyol refila:
Adelaida!

Oh prodigi! Brollar deurà en ma tomba
una flor, quan mon cor devingui cendra,
on brillegi en fulles porporines
Adelaida!

Aquestes traduccions, adaptades a la música, són degudes a JOAQUIM PENA

i pertanyen al primer volum del CANÇONER SELECTE.

Roquesens.—Carmen, 114

CONCERTS BLAUS

BEETHOVEN LIRIC i ANECDOTIC

CARLES SOLDEVILA, *comentarista.*

EMILI VENDRELL, *tenor*

PERE VALLRIBERA, *piano*

PROGRAMA

I

BEETHOVEN ANECDOTIC

Comentaris de CARLES SOLDEVILA, llegits per l'autor

II

"LIEDER" DE BEETHOVEN

per EMILI VENDRELL

amb la cooperació de PERE VALLRIBERA

Cançons Espirituals

a) Prec.
b) Déu lloat per la natura.
c) Penediment.

La floreta meravellosa.

Daler.

Cançó de Maig.

Amor nou, vida nova.

III

A l'Amada Llunyana

I. Plau-me dalt de l'alta serra
II. Vers els cingles blavencs
III. Aus qui féu als cims volada
IV. D'eixos núvols, l'ampla estesa
V. El Maig ara torna
VI. Reb aqueixos cants, aimia

La besada.

ADELAIDA.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dimarts, 21 de Juny de 1927, a les deu del vespre

CANÇONS ESPIRITUALS

a) Prec

Déu meu, ta gran bondat s'estén
arreu on l'hom demora;
Tu ens mires compassivament
i auxili ens don tothora.

Oh el meu asil! Oh el meu tresor!
Mon prec atén, oeix mon plor
qui tan fervent t'implora!

b) Deu lloat per la natura

Pregona el cel de l'Etern la grandesa
i estén son nom august arreu.
De terra i mar la lloança és palesa;
escolta, hom, llur sacra veu.

Qui ordena els ritmes d'estels en l'alçària?
Qui duu del sol la llum pel món?
Ell ix i lluu riallè en la llunyària
i fa el seu curs com un heroi.

c) Penediment

Jo contra Tu, sols contra Tu pecava
i mal obrava el teu davant.
Tu has vist la culpa qui el flagell me dava;
oh Déu, contempla el dol meu gran!

Els meus sospirs i precs prou bé coneixes,
les meves llàgrimes Tu veus.
Déu meu, quant temps sofrir me deixes?
Quant temps ser lluny de mi Tu deus?

No'm tractis pas segons el meu oprobi,
no'm punyis pas pel meu pecat.
Jo't cerco a Tu; fés que ton rostre trobi,
oh Déu de pau i de bondat!

Un temps feliç m'omplí la teva gràcia,
oh Pare misericordiós!
Letícia dar-me al teu voler li plàcia;
Tu ets qui ho torna tot joiós.

Permet que amb goig segueixi, doncs, ta via
i ensenya'm bé tes sacres lleis;
de Tu'm vull fer més digne cada dia,
qu'ets Tu mon Déu, jo el teu servent.

Apressa't, Pare meu, a protegir-me
i emmena'm per planer camí.
Ell ou mon clam, Déu vol així exaudir-me
i acull el meu esprit a sí.

LA FLORETA MERAVELLOSA

Floreix gentil menuda flor
en una vall rient;
encisa tant als ulls i al cor
com raig de sol ponent.
Val més que perla i que diamant
i més que argent i que or.
Pel món la van anomenant
"meravellosa flor".

Una cançó sabia un temps
d'aquesta flor galant,
com a l'esprit i al cor, ensems
feia miracle gran.
Jamai elixir ignorat
tingué poder semblant
que deixa el cor tot encisat
i als llavis un dolç cant.

A qui en el pit tancat durà
la flor, de viu destell,
ja sia dona o home, ja
ben jove sia o vell,
jo commogut el miraré
guardar la flor del cel
que com joiell s'amaga bé
al fons del cor fidel.

Jo vull al cor estrenye't fort,
joiell radiant i clar.
Un jorn me n'aniré amb la Mort
com núvis vers l'Altar...
Llavors, meravellosa flor,
la llum de la Veritat
te donarà més resplandor
que el cel asserenat!

Trad. Pere J. Bassegoda

DALER

(GOETHE)

Què és co que m'encisa?
què encen món esguard
i em puny i em corseca
i em treu de ma llar?
Com núvols i roques
s'esfumen enllà
voldria enlairar-me,
voldria volà!

Dels corbos ara es breça
pels aires el vol;
frissós m'hi barrejo
seguint llur estol.
De monts i masies
volem per damunt,
passem prop l'amada
i esguardo-la al punt.

La veig com passeja,
jo hi volo amatent;
aucell refilaire
jo semblo talment.
S'atura i escolta,
rient pensa així:
"Ell canta amoretes
i canta per mí".

El sol va a la posta,
les cimes daurant;
l'amada no esmenta
com va tramontant.
La prada ella creua,
passant vora el riu;
la fosca, la fosca
li dóna aire ombriu!

Com astre clarissim
sorgeixo de cop;
"Enlaire què brilla
tan lluny i tan prop?"
La llum tu has mirada,
ruberta d'encís,
jo caic a tes plantes:
llavors soc feliç.

CANÇÓ DE MAIG

(GOETHE)

Com lluu Natura
plena d'esclat!
El sol com brilla!
Com riu el prat!

Les flors exhalen
fragants olors;
l'humil bardiça,
suaus remors.

Rublert de jòia
reviu tot ser;
oh sol, oh terra,
oh ditxa, oh pler!

Oh amor, oh nimbe
de tons sublims,
com boira d'auba
damunt dels cims!

Tu august consagres
el camp fecond,
frescal florida
tu extens pel mon.

Gentil nineta
mon cor és teu!
Tos ulls m'ho diuen:
ton cor és meu!

Tal com l'alosa
vol cants i llum,
tal com exhalen
les flors perfum,

així s'inflama
per tu, mon pit,
per tu, que m'omples
d'un gai delit

per'mes cantades
i danses fer.
Tant com m'estimis,
feliç deus ser!

AMOR NOU, VIDA NOVA

(GOETHE)

Cor, cor meu, què tens, què't passa?
Què t'acora amb tal neguit?
Ja la vida novaet laça!
Ja no tens l'antic delit!
Lluny és ara qui estimares,
lluny partia i tu plorares,
lluny tes cuites s'endugué.
Com escaure açò pogué?

T'ha encisat sa jovenesa,
eixa imatge tota amor,
eix esguard tot ell puresa
com poder dominador?

D'eix poder si'm vull sostraure,
si tots d'ell no vull més raure,
tot seguit torneu-me a obrí,
ai! vers ella'l ver camí!

Dins sa troca misteriosa,
qui desfer-se mai podrà,
la donzella desdenyosa
près me té i no'm vol deixà;
fins que'l seu voler s'ablani,
viure dec com ella'm mani.
Quina muda'l cor sentí!
Ai amor, fuig lluny de mi!

A L'AMADA LLUNYANA

(JEITTELES)

I

Plau-me dalt de l'alta serra
el boirós país mirar,
boi cercant vers llunya terra
on, l'amada,'t puc trobar.
Ample espai de tu'm separa,
ens allunyen monts i rius,
nostra ditxa entelen ara
de l'absença'ls dols ombrius.
Ai, l'esguard no pots pas veure
que t'endreço ab cor ardent,
ni les queixes no pots heure
qu'en l'espai dissipa'l vent.
Prò mai més vers tu podrien
dù'l missatge dolç d'amor?
Dir-te avui mos cants voldrien
ço qui causa ma dolor.
Car el sò de la cantada,
per l'espai i el temps creuant,
vers el cor de l'estimada
duu del cor volgut el plant!

II

Vers els cingles blavencs,
que amb celatges grisencs
poc ovirar,
on sa posta fa'l sol,
on fa'l nuvol son vol,
jo vull anar!
Vers la vall séns remor
on s'abat la dolor,
on deu brollar
ja'l bon temps esplendent,
on suau bufa'l vent,
jo vull anar!
Vers el bosc misteriós
prou m'empeny amorós
l'intim penar.
Ai, no fora aci més,
si ab tu, amada, pogués
sempre restar!

Gràfiques
Trayter
Figueres

Associació de Música
Figueres

Recital de cançons per l'eminent Tenor

Emili Vendrell

CURS IV CONCERT IX

Pianista acompanyant

Antoni Capdevila

Solemne clausura de curs

Dilluns 4 Juliol 1927 : A len 10 en punt

Sala Edison

5117/43

P R O G R A M A

I

Morir, morir deixeu-me . .	MONTEVERDE
Jocs d'Infants	MOZART
Penediment	BEETHOVEN
La Floreta meravellosa . . .	BEETHOVEN
Adelaida	BEETHOVEN

II

Tu ets el repòs	SCHUBERT
La Truita	SCHUBERT
El Rei dels verns	SCHUBERT
La Flor del Lotus	C. FRANCK
El Noguer	C. FRANCK
L'amor de les roses	C. FRANCK

III

Cançó tardoral	MORERA
Es Juny!	LAMOTE DE GRIGNON
El reliquiari	GARRETA
Romans de Santa Llúcia . .	TOLDRÁ
Cocorococ	,,
Cuca de llum	ZAMACOIS
La ginesta	PUJOL

Piano PLEYEL, de l'Associació